

Den Europæiske Unions Tidende

C 193

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

6. august 2005

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2005/C 193/01	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juni 2005 i sag C-123/02, Europa-Parlamentet mod Royal & Sun Alliance Insurance (Voldgiftsklausul — forsikringskontrakter — opsigelse som følge af forøgelse af den forsikrede risiko — uberettiget — ansvar i kontrakt — erstatning)	1
2005/C 193/02	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juni 2005 i sag C-124/02, Europa-Parlamentet mod AIG Europe (Voldgiftsbestemmelse — forsikringsaftale — opsigelse på grund af forøget forsikringsrisiko — uberettiget — kontraktretligt ansvar — erstatning)	2
2005/C 193/03	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. juni 2005 i sag C-125/02, Europa-Parlamentet mod HDI International (Voldgiftsbestemmelse — forsikringsaftale — opsigelse på grund af forøget forsikringsrisiko — uberettiget — kontraktretligt ansvar — erstatning)	2
2005/C 193/04	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. juni 2005 i sag C-287/02, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EUGFL — regnskabsafslutning — regnskabsåret 2001 — gennemførelsesbestemmelser)	3
2005/C 193/05	Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. juni 2005 i sag C-105/03, straffesag mod Maria Pupino (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Firenze) (Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — artikel 34 EU og 35 EU — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres stilling i forbindelse med straffesager — beskyttelse af sårbare personer — afhøring af mindreårige som vidner — en rammeafgørelses retsvirkninger)	3

DA

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 193/06	Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. juni 2005 i de forenede sager C-211/03, C-299/03 og C-316/03 — C-318/03, HLH Warenvertriebs GmbH, Orthica BV mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen) (Varernes frie bevægelighed — sontring mellem lægemidler og fødevarer — produkt, der markedsføres som kosttilskud i oprindelsesmedlemsstaten, men behandles som lægemiddel i indførselsmedlemsstaten — tilladelse til markedsføring) 4	4
2005/C 193/07	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. juni 2005 i sag C-270/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — miljø — affaldshåndtering — direktiv 75/442/EØF, ændret ved direktiv 91/156/EØF — transport og indsamling af affald — artikel 12) 5	5
2005/C 193/08	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juni 2005 i de forenede sager C-462/03 og C-463/03, Strabag AG, Kostmann GmbH mod Österreichische Bundesbahnen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabebamt) (Udbud — direktiv 93/38/EØF — vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation — begreberne »drift« og »tilrådighedsstillelse« af net til betjening af offentligheden inden for transport med jernbane — bygge- og anlægsarbejder vedrørende jernbaneinfrastruktur) 6	6
2005/C 193/09	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juni 2005 i sag C-104/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 97/13/EF — teletjenester — bidrag til forskning og udvikling) 6	6
2005/C 193/10	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. juni 2005 i sag C-135/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Beskyttelse af fauna — vilde fugle — jagtperioder — jagt på ringduer under træk i provinsen Guipúzcoa) 7	7
2005/C 193/11	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. juni 2005 i sag C-191/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — forurening og gener — rensning af byspildevand — direktiv 91/271/EØF) 7	7
2005/C 193/12	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 16. juni 2005 i sag C-349/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2002/77/EF — mærkerne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 8	8
2005/C 193/13	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. juni 2005 i sag C-510/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 2002/6/EF — meldeformalteter for skibe — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 8	8
2005/C 193/14	Sag C-202/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 20. december 2004 af High Court of Justice (England og Wales), Chancery Division (Patents Court), i sagen Yissum Research and Development Company of the Hebrew University of Jerusalem mod Comptroller-General of Patents 8	8
2005/C 193/15	Sag C-212/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. februar 2005 af Bundessozialgericht i sagen Gertraud Hartmann mod Freistaat Bayern 9	9
2005/C 193/16	Sag C-213/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. februar 2005 af Bundessozialgericht i sagen Wendy Geven mod Land Nordrhein-Westfalen 9	9
2005/C 193/17	Sag C-216/05: Sag anlagt den 17. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland 10	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 193/18	Sag C-217/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. marts 2005 af Tribunal Supremo i sagen Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio mod Compañía Española de Petróleos, S.A.	10
2005/C 193/19	Sag C-220/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. april 2005 af Tribunal Administratif de Lyon i sagen Jean Auroux m.fl. mod Commune de Roanne — Intervenient: Société d'équipement du département de la Loire	11
2005/C 193/20	Sag C-221/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse af 11. maj 2005 af Supreme Court, Ireland, i sagen Sam McCauley Chemists (Blackpool) Ltd og Mark Sadjia mod Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, og Attorney General	12
2005/C 193/21	Sag C-222/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1. J. van der Weerd, 2. Maatschap van der Bijl og 3. J.W. Schoonhoven mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	12
2005/C 193/22	Sag C-223/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen H. de Rooy sr. og H. de Rooy jr. mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	13
2005/C 193/23	Sag C-224/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1. Maatschap H. og J. van 't Oever, 2. Maatschap F. van 't Oever og W. Fien, 3. B. van 't Oever, 4. Maatschap A. og J. Fien, 5. Maatschap K. Koers og J. Stellingswerf, 6. H. Koers, 7. Maatschap K. og G. Polinder og 8. G. van Wijhe mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	14
2005/C 193/24	Sag C-225/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen B.J. van Middendorp mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	15
2005/C 193/25	Sag C-228/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. marts 2005 af Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento i sagen Stradasfalti srl mod Agenzia Entrate Ufficio Trento	16
2005/C 193/26	Sag C-231/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. maj 2005 af Korkein hallinto-oikeus i den af Oy Esab anlagte sag	17
2005/C 193/27	Sag C-236/05: Sag anlagt den 30. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forende Kongerige Storbritannien og Nordirland	17
2005/C 193/28	Sag C-237/05: Sag anlagt den 30. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	18
2005/C 193/29	Sag C-240/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. juni 2005 af Cour d'appel du Grand-Duché de Luxembourg i sagen Administration de l'Enregistrement et des Domaines mod Eurodental SARL	19
2005/C 193/30	Sag C-241/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 9. maj 2005 af Conseil d'Etat (Frankrig) i sagen Nicolae Bot mod Préfecture de Val-de-Marne	19
2005/C 193/31	Sag C-243/05 P: Appel iværksat den 6. juni 2005 af Agraz, SA m.fl. til prøvelse af dom afsagt den 17. marts 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-285/03, Agraz, SA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 193/32	Sag C-246/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. februar 2005 af Oberster Patent- und Markensenat i sagen Armin Häupl mod Lidl Stiftung & Co. KG.	20
2005/C 193/33	Sag C-249/05: Sag anlagt den 15. juni 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	21
2005/C 193/34	Sag C-260/05 P: Appel iværksat den 20. juni 2005 af Sniace, SA til prøvelse af dom afsagt den 14. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte udvidede afdeling) i sag T-88/01, Sniace SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	22
	RETTE I FØRSTE INSTANS	
2005/C 193/35	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 31. maj 2005 i sag T-272/02, Comune di Napoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — anlæg af en metrolinje i Napoli (Italien) — afslutning af et finansielt fællesskabstilskud — annullationssøgsmål — berettiget forventning — billighed — begrundelse)	23
2005/C 193/36	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 31. maj 2005 i sag T-284/02, Triantafyllia Dionyssopoulou mod Rådet for Den Europæiske Union (Tjenestemænd — forfremmelse — vedtægtens artikel 45 — sammenligning af fortjenester — hensyntagen til effektivt arbejde i referenceperioden — hensyntagen til alder og anciennitet — annulationssøgsmål — erstatningssøgsmål)	23
2005/C 193/37	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. juni 2005 i sag T-375/02, Alessandro Cavallaro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give adgang til den mundtlige prøve som følge af det resultat, der blev opnået ved den skriftlige prøve — den fortrolige karakter af udvælgelseskomitéens arbejde — begrundelse — ligebehandling — faktisk vildfarelse)	24
2005/C 193/38	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 31. maj 2005 i sag T-105/03, Triantafyllia Dionyssopoulou mod Rådet for Den Europæiske Union (Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — annulationssøgsmål — bortfald af den retlige interesse i søgsmålet — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse — erstatningssøgsmål)	24
2005/C 193/39	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 2. juni 2005 i sag T-177/03, Andreas Strohm mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — afslag på forfremmelse til lønklasse A4 — sammenligning af fortjenester — begrundelsespligt — supplerende begrundelse — annullations- og erstatningssøgsmål — formaliteten)	24
2005/C 193/40	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 31. maj 2005 i sag T-294/03, Jean-Louis Gibault mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Almindelig udvælgelsesprøve — ikke-optagelse på reservelisten — manglende begrundelse — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet)	25
2005/C 193/41	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. juni 2005 i sag T-303/03, Lidl Stiftung mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om ordmærket Salvita — det ældre nationale ordmærke SOLEVITA — bevis for brug af det ældre nationale varemærke — indsigelsen forkastet)	25

2005/C 193/42	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. juni 2005 i sag T-315/03, Hans-Peter Wilfer mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Varemærker — ordmærket ROCKBASS — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 — appelkammerets ex officio-prøvelse af de faktiske omstændigheder — manglende hensyntagen til beviser fremlagt af sagsøgeren — artikel 74, stk. 1 og 2, i forordning nr. 40/94) 26	26
2005/C 193/43	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. juni 2005 i sag T-316/03, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — ordmærket MunichFinancialServices — absolut registreringshindring — beskri- vende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94) 26	26
2005/C 193/44	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 31. maj 2005 i sag T-373/05, Solo Italia Srl mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — ordmærket PARMITALIA — frist for indgivelse af en klage over Indsigelsesafdelingens afgørelse — artikel 59 i forordning (EF) nr. 40/94 — regel 48 i forordning (EF) nr. 2868/95 — afvisning af realitetsbehandling af klagen) 27	27
2005/C 193/45	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. juni 2005 i sag T-80/04, Jean-Pierre Castets mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — invalidepensionering — kompensati- on for ikke afholdt ferie — antallet af dage, der er taget hensyn til ved beregningen af kompensati- onen — grunde, som ikke kan tilskrives tjenestens behov) 27	27
2005/C 193/46	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. maj 2005 i sag T-443/03, Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla Y León SA (Retecal) m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Konkurrence — fusioner — klage over de spanske myndigheders påståede traktatbrud — beslutning om henlæggelse af klagen — afvisning) 28	28
2005/C 193/47	Sag T-506/04: Sag anlagt den 31. december 2004 af SUCCESS-MARKETING Unternehmensberatungs- gesellschaft m.b.H. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) 28	28
2005/C 193/48	Sag T-54/05: Sag anlagt den 28. januar 2005 af Anke Kröppelin mod Rådet for Den Europæiske Union 29	29
2005/C 193/49	Sag T-192/05: Sag anlagt den 4. maj 2005 af Franky Callewaert m.fl. mod Kommissionen for De Euro- pæiske Fællesskaber 29	29
2005/C 193/50	Sag T-195/05: Sag anlagt den 19. maj 2005 af N.V. Deloitte Business Advisory mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 30	30
2005/C 193/51	Sag T-196/05: Sag anlagt den 9. maj 2005 af Jean-François Vivier mod Kommissionen for De Euro- pæiske Fællesskaber 31	31
2005/C 193/52	Sag T-197/05: Sag anlagt den 9. maj 2005 af Asa Sundholm mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 31	31
2005/C 193/53	Sag T-199/05: Sag anlagt den 18. maj 2005 af Laura Gnemmi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 31	31
2005/C 193/54	Sag T-200/05: Sag anlagt den 12. maj 2005 af Michael Cwik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 32	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 193/55	Sag T-201/05: Sag anlagt den 18. maj 2005 af José María Perez Santander mod Rådet for Den Europæiske Union	32
2005/C 193/56	Sag T-202/05: Sag anlagt den 18. maj 2005 af Caroline Ogou mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
2005/C 193/57	Sag T-204/05: Sag anlagt den 23. maj 2005 af Giorgio Lebedef m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34
2005/C 193/58	Sag T-205/05: Sag anlagt den 17. maj 2005 af European Dynamics SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34
2005/C 193/59	Sag T-206/05: Sag anlagt den 27. maj 2005 af Jean-Marc Colombani mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	35
2005/C 193/60	Sag T-207/05: Sag anlagt den 25. maj 2005 af Gudrun Schulze mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2005/C 193/61	Sag T-208/05: Sag anlagt den 30. maj 2005 af Michael Brown mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	36
2005/C 193/62	Sag T-212/05: Sag anlagt den 30. maj 2005 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2005/C 193/63	Sag T-213/05: Sag anlagt den 26. maj 2005 af Jean-Luc Delplancke og Matteo Governatori mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2005/C 193/64	Sag T-221/05: Sag anlagt den 10. juni 2005 af Huvis Corporation mod Rådet for Den Europæiske Union	38
	II <i>Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
		
	III <i>Oplysninger</i>	
2005/C 193/65	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 182 af 23.7.2005	39

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 16. juni 2005

i sag C-123/02, Europa-Parlamentet mod Royal & Sun Alliance Insurance ⁽¹⁾**(Voldgiftsklausul — forsikringskontrakter — opsigelse som følge af forøgelse af den forsikrede risiko — uberettiget — ansvar i kontrakt — erstatning)**

(2005/C 193/01)

(Processprog: fransk)

I sag C-123/02, angående et søgsmål i henhold til artikel 238 EF, anlagt den 5. april 2002, **Europa-Parlamentet** (befuldmægtigede: D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau og M. Ecker) mod **Royal & Sun Alliance Insurance** (ved advokats J.-L. Fagnart og L. Vael), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer) og K. Schieman; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 16. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Opsigelsen af risikodækningen i henhold til kontrakt nr. 5.013.347 og kontrakt nr. 1F516.071, der blev meddelt Europa-Parlamentet den 9. oktober og den 6. november 2001 af Royal & Sun Alliance Insurance, udgør en uberettiget opsigelse af disse kontrakter.
- 2) Royal & Sun Alliance Insurance tilpligtes at erstatte det tab, Europa-Parlamentet er blevet påført som følge af den uberettigede opsigelse af kontrakt nr. 5.013.347 og kontrakt nr. 1F516.071.
- 3) Det beløb, der skal betales i erstatning for det tab, Royal & Sun Alliance Insurance har påført Europa-Parlamentet i 2001, beregnes ved dels at multiplicere beløbet på 205 131,75 EUR med den procentvise andel af de præmier, som Royal & Sun Alli-

ance Insurance har opkrævet, ud af det samlede beløb af de præmier, som Europa-Parlamentet skal betale til de fire co-assurandører, dels at multiplicere beløbet på 178 453,01 EUR med den samme procentdel og med brøkdelen 44/46, der er udtryk for en pro rata temporis-beregning. Dernæst fratrækkes summen af resultatet af disse to beregninger det beløb, som Europa-Parlamentet har betalt eller skulle have betalt til Royal & Sun Alliance Insurance for risikodækningen »arbejdskonflikter — attentater« for så vidt angår institutionens formuegoder i Belgien og Luxembourg i perioden fra den 5. november 2001 til den 31. december 2001 og for dækning af samtlige risici vedrørende institutionens formuegoder i Frankrig i perioden fra den 18. november 2001 til den 31. december 2001.

- 4) Det beløb, der skal betales i erstatning for det tab, Royal & Sun Alliance Insurance har påført Europa-Parlamentet i 2002, beregnes ved at multiplicere beløbet på 389 291,73 EUR med den procentvise andel af de præmier, som Royal & Sun Alliance Insurance ville have modtaget, ud af det samlede beløb af de præmier, som Europa-Parlamentet skulle have betalt til de fire co-assurandører for forsikringsdækning i 2002, og ved at fratrække det således opnåede resultat det beløb, som denne institution skulle have betalt Royal & Sun Alliance Insurance for dækning af institutionens formuegoder i Frankrig mod enhver økonomisk skade i 2002.
- 5) De beløb, som Royal & Sun Alliance Insurance skal betale til Europa-Parlamentet, forrentes med den lovbestemte rente fra den 4. april 2002.
- 6) Royal & Sun Alliance Insurance betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 144 af 15.6.2002.

DOMSTOLENS DOM**(Tredje Afdeling)****af 16. juni 2005****i sag C-124/02, Europa-Parlamentet mod AIG Europe ⁽¹⁾****(Voldgiftsbestemmelse — forsikringsaftale — opsigelse på grund af forøget forsikringsrisiko — uberettiget — kontraktretligt ansvar — erstatning)**

(2005/C 193/02)

(Processprog: fransk)

I sag C-124/02, Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau og M. Ecker) mod AIG Europe (avocats: J.-L. Fagnart og L. Vael), angående et søgsmål i henhold til artikel 238 EF, anlagt den 5. april 2002, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer) og K. Schiemann, generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 16. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den opsigelse af forsikringsaftale nr. 5.013.347, som AIG Europe meddelte Europa-Parlamentet den 8. oktober 2001 og den 5. november 2001, er en uberettiget opsigelse af aftalen.
2. AIG Europe erstatter det tab, som Europa-Parlamentet har lidt som følge af den uberettigede opsigelse af aftale nr. 5.013.347.
3. Det beløb, der skal betales i erstatning for det tab, som AIG Europe har påført Europa-Parlamentet i 2001, beregnes ved først at multiplicere beløbet på 205 131,75 EUR med den procentsats af præmien, som AIG Europe modtog af den samlede præmie, som Europa-Parlamentet skulle betale til de fire coassurandører, og ved dernæst at multiplicere beløbet på 178 453,01 EUR med samme procentsats. Summen af disse to beløb fratrækkes det beløb, som den pågældende institution har betalt eller skulle have betalt til AIG Europe i forbindelse med forsikringen »arbejdskonflikter — attentater«, der var tegnet for dens aktiver i Belgien og i Luxembourg for perioden fra den 5. november 2001 til den 31. december 2001 og i forbindelse med samtlige forsikringer, der var tegnet til dækning af dens aktiver i Frankrig for perioden fra den 16. november 2001 til den 31. december 2001.
4. Det beløb, der skal betales i erstatning for det tab, som AIG Europe har påført Europa-Parlamentet, beregnes ved, at beløbet på 389 291,73 EUR multipliceres med den procentsats af præmien, som AIG Europe ville have modtaget af den samlede præmie, som Europa-Parlamentet ifølge forsikringerne for 2002 skulle have

betalt til de fire coassurandører, og ved fra det således opnåede beløb at fratrække det beløb, som den pågældende institution i 2002 skulle have betalt til AIG Europe i forbindelse med dækningen af dens aktiver i Frankrig mod samtlige materielle skader.

5. Det beløb, som AIG Europe skal betale Europa-Parlamentet, tilskrives den i Frankrig fastsatte lovbestemte rente med virkning fra den 4. april 2002.

5. AIG Europe betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 144 af 15.6.2002.

DOMSTOLENS DOM**(Tredje Afdeling)****af 16. juni 2005****i sag C-125/02, Europa-Parlamentet mod HDI International ⁽¹⁾****(Voldgiftsbestemmelse — forsikringsaftale — opsigelse på grund af forøget forsikringsrisiko — uberettiget — kontraktretligt ansvar — erstatning)**

(2005/C 193/03)

(Processprog: fransk)

I sag C-125/02, Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: D. Petersheim, O. Caisou-Rousseau og M. Ecker) mod HDI International (avocats: J.-L. Fagnart og L. Vael), angående et søgsmål i henhold til artikel 238 EF, anlagt den 5. april 2002, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer) og K. Schiemann, generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 16. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den opsigelse af forsikringsaftale nr. 5.013.347, som HDI International meddelte Europa-Parlamentet den 30. oktober 2001 samt den 13. og den 20. november 2001, er en uberettiget opsigelse af aftalen.

2. HDI International erstatter det tab, som Europa-Parlamentet har lidt som følge af den uberettigede opsigelse af aftale nr. 5.013.347.
3. Det beløb, der skal betales i erstatning for det tab, som HDI International har påført Europa-Parlamentet, beregnes ved, at beløbet på 389 291,73 EUR multipliceres med den procentsats af præmien, som HDI International ville have modtaget af den samlede præmie som Europa-Parlamentet ifølge forsikringerne for 2002 skulle have betalt til de fire coassurandører, og ved fra det således opnåede beløb at fratrække det beløb, som den pågældende institution i 2002 skulle have betalt til HDI International i forbindelse med dækningen af dens aktiver i Frankrig mod samtlige materielle skader.
4. Det beløb, som HDI International skal betale Europa-Parlamentet, tilskrives den i Frankrig fastsatte lovbestemte rente med virkning fra den 4. april 2002.

5. HDI International betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 144 af 15.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 9. juni 2005

i sag C-287/02, Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(EUGFL — regnskabsafslutning — regnskabsåret 2001 — gennemførelsesbestemmelser)

(2005/C 193/04)

(Processprog: spansk)

I sag C-287/02, angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 9. august 2002, Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: L. Fraguas Gadea) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Niejahr og S. Pardo Quintillán), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, S. von Bahr og J. Malenovský (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 9. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens beslutning 2002/461/EF af 12. juni 2002 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over udgifter, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, for regnskabsåret 2001, annulleres, for så vidt som den finansielle korrektion af regnskaberne fra betalingsorganet for Castilla-La Mancha, der svarer til størrelsen af de kompenserende godtgørelser i bilag I, er omfattet af det beløb, der skulle tilbagebetales af Kongeriget Spanien.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Kongeriget Spanien og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 233 af 28.9.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 16. juni 2005

i sag C-105/03, straffesag mod Maria Pupino (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Firenze) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — artikel 34 EU og 35 EU — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres stilling i forbindelse med straffesager — beskyttelse af sårbare personer — afhøring af mindreårige som vidner — en rammeafgørelses retsvirkninger)

(2005/C 193/05)

(Processprog: italiensk)

I sag C-105/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 35 EU, indgivet af forundersøgelsesdommeren ved Tribunale di Firenze (Italien) ved afgørelse af 3. februar 2003, indgået til Domstolen den 5. marts 2003, i straffesagen mod Maria Pupino har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta og A. Borg Barthet samt dommerne N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer) P. Kūris, E. Juhász, G. Arestis og M. Ilešić; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 16. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Artikel 2 og 3 samt artikel 8, stk. 4, i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager skal fortolkes således, at den nationale ret skal have mulighed for at tillade mindreårige børn, der — som i hovedsagen — påstår, at de har været ofre for mishandling, at afgive deres vidneforklaring efter regler, der gør det muligt at sikre et passende beskyttelsesniveau, f.eks. uden for det offentlige retsmøde og forud for afholdelsen heraf.
2. Den nationale ret er forpligtet til at tage hensyn til de nationale bestemmelser som helhed og i videst muligt omfang fortolke dem i lyset af den nævnte rammeafgørelses ordlyd og formål.

(¹) EUT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 9. juni 2005

i de forenede sager C-211/03, C-299/03 og C-316/03 — C-318/03, HLH Warenvertriebs GmbH, Orthica BV mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen) (¹)

(Varernes frie bevægelighed — sontring mellem lægemidler og fødevarer — produkt, der markedsføres som kosttilskud i oprindelsesmedlemsstaten, men behandles som lægemiddel i indførselsmedlemsstaten — tilladelse til markedsføring)

(2005/C 193/06)

(Processprog: tysk)

I de forenede sager C-211/03, C-299/03 og C-316/03 — C-318/03, angående anmodninger om præjudicielle afgørelser i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) ved afgørelser af henholdsvis 7. maj, 4., 3., 7. og 8. juli 2003, indgået til Domstolen den 15. maj, 11. og 24. juli 2003, i sagerne HLH Warenvertriebs GmbH (sag C-211/03), Orthica BV (sag C-299/03 og C-316/03 — C-318/03) mod Forbundsrepublikken Tysk-

land, procesdeltager: Vertreter des öffentlichen Interesses beim Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, samt dommerne N. Colneric, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), M. Ilešić og E. Levits; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 9. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Klassificeringen af et produkt som lægemiddel eller fødevarer skal foretages ud fra en samlet bedømmelse af dets egenskaber, som skal fastslås såvel i produktets oprindelige tilstand, som når det i overensstemmelse med brugsanvisningen er blandet med vand eller yoghurt.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed udgør et supplerende regelsæt i forhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud, hvis anvendelse er udelukket i det omfang fællesskabslovgivning som det nævnte direktiv indeholder specialbestemmelser for bestemte kategorier af fødevarer.
- 3) Det er alene de fællesskabsretlige bestemmelser, som gælder specielt for lægemidler, der finder anvendelse på et produkt, der opfylder såvel betingelserne for at være en fødevarer som betingelserne for at være et lægemiddel.
- 4) Et produkts farmakologiske egenskaber er den faktor, på grundlag af hvilken det tilkommer medlemsstaternes myndigheder ud fra produktets potentielle virkninger at vurdere, om det er bestemt til at anvendes i eller på menneskers legemer med henblik på at stille en medicinsk diagnose eller at genoprette, forbedre eller påvirke fysiologiske funktioner hos mennesker, således som det anføres i artikel 1, nr. 2, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler. Den sundhedsrisiko, som anvendelsen af et produkt kan medføre, er en selvstændig faktor, som ligeledes skal tages i betragtning af de kompetente nationale myndigheder ved klassificeringen af produktet som lægemiddel.
- 5) Et produkt, som udgør et lægemiddel i direktiv 2001/83's forstand, kan kun indføres til en anden medlemsstat, såfremt der opnås en markedsføringstilladelse, der er udstedt i overensstemmelse med direktivets bestemmelser, uanset om produktet lovligt markedsføres i en anden medlemsstat som fødevarer.

- 6) Begrebet »sikre maksimumsgrænser« i artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 2002/46 har ikke nogen betydning med hensyn til sontringen mellem lægemidler og fødevarer.

- 7) Kriteriet om ernæringsmæssigt behov hos befolkningen i den berørte medlemsstat kan tages i betragtning ved en medlemsstats bedømmelse af de risici for folkesundheden, som fødevarer eller kosttilskud kan skabe. Den omstændighed, at der ikke foreligger et sådant behov, er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkelig til at begrunde et totalt forbud i medfør af artikel 30 EF eller i medfør af artikel 12 i direktiv 2002/46 mod at markedsføre fødevarer eller kosttilskud, som lovligt fremstilles eller markedsføres i en anden medlemsstat.

- 8) Den omstændighed, at de nationale myndigheders skønsmargin med hensyn til konstateringen af, at der ikke foreligger et ernæringsmæssigt behov, alene er undergivet en begrænset domstolsprøvelse, er i overensstemmelse med fællesskabsretten under forudsætning af, at den nationale procedure for domstolsprøvelse af de afgørelser, som disse myndigheder træffer på området, giver den domstol, ved hvilken der er anlagt sag med påstand om ophævelse af en sådan afgørelse, mulighed for effektiv anvendelse af de relevante principper og regler i fællesskabsretten i forbindelse med prøvelsen af dens lovlighed.

- 9) Artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser skal fortolkes således, at et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens ikke har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet, hvis det under hensyn til alle foreliggende omstændigheder i det enkelte tilfælde fastslås, at dette levnedsmiddel eller denne levnedsmiddelingrediens forud for skæringsdatoen ikke er blevet indtaget af mennesker i et omfang af betydning i nogen af medlemsstaterne. Den 15. maj 1997 er skæringsdatoen for vurderingen af omfanget af konsumet af det pågældende levnedsmiddel eller den pågældende levnedsmiddelingrediens.

- 10) En national ret kan ikke forelægge spørgsmål om klassificering af produkter for Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet. En eventuel udtalelse fra denne myndighed om et emne, som er genstand for en verserende sag ved en national ret, kan udgøre et bevismiddel, som denne ret bør tage i betragtning i den verserende sag.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 9. juni 2005

i sag C-270/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — affaldshåndtering — direktiv 75/442/EØF, ændret ved direktiv 91/156/EØF — transport og indsamling af affald — artikel 12)

(2005/C 193/07)

(Processprog: italiensk)

I sag C-270/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 23. juni 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: L. Visaggio og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), S. von Bahr, J. Malenovský og U. Lohmus; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 9. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991, idet den i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4, i lovdekret nr. 22 af 5. februar 1997, der gennemfører direktiv 91/156/EØF om affald, direktiv 91/689/EØF om farligt affald og direktiv 94/62/EØF om emballage og emballageaffald, har tilladt virksomheder

— at varetage indsamling og transport af eget ufarligt affald som almindelig og sædvanlig aktivitet uden at være forpligtet til at lade sig indskrive i Albo nazionale delle imprese esercenti servizi di smaltimento rifiuti (det nationale register over virksomheder, der forestår bortskaffelse af affald)

— at transportere deres eget farlige affald, såfremt mængden ikke overstiger 30 kilo og 30 liter om dagen, uden at være forpligtet til at lade sig indskrive i det nævnte register.

- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 23.8.2003
EUT C 275 af 15.11.2003.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 23.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. juni 2005

i de forenede sager C-462/03 og C-463/03, Strabag AG, Kostmann GmbH mod Österreichische Bundesbahnen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt) ⁽¹⁾

(Udbud — direktiv 93/38/EØF — vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation — begreberne »drift« og »tilrådighedsstillelse« af net til betjening af offentligheden inden for transport med jernbane — bygge- og anlægsarbejder vedrørende jernbaneinfrastruktur)

(2005/C 193/08)

(Processprog: tysk)

I de forenede sager C-462/03 og C-463/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesvergabeamt (Østrig), ved beslutninger af 27. oktober 2003, indgået til Domstolen den 4. november 2003, i sagerne Strabag AG (sag C-462/03), Kostmann GmbH (sag C-463/03) mod Österreichische Bundesbahnen, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 16. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Når en ordregiver, der udøver en af de former for virksomhed, som specielt er nævnt i artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som led i udøvelsen af denne virksomhed påtænker at indgå en tjenesteydelsesaftale, en bygge- og anlægskontrakt eller en indkøbsaftale eller afholde en projektkonkurrence, er denne kontrakt eller denne projektkonkurrence omfattet af dette direktivs bestemmelser.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 16. juni 2005

i sag C-104/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 97/13/EF — teletjenester — bidrag til forskning og udvikling)

(2005/C 193/09)

(Processprog: fransk)

I sag C-104/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 27. februar 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J.-F. Pasquier og M. Shotter) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og S. Ramet), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne K. Schiemann og E. Levits (refererende dommer); generaladvokat: L. A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 16. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henholdt til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivets artikel 3, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, sammenholdt med bilaget til direktivet.
2. Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 17.4.2004.

⁽¹⁾ EUT C 21 af 24.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 9. juni 2005

i sag C-135/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien ⁽¹⁾

(Beskyttelse af fauna — vilde fugle — jagtperioder — jagt på ringduer under træk i provinsen Guipúzcoa)

(2005/C 193/10)

(Processprog: spansk)

I sag C-135/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 12. marts 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og M. van Beek) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtigede: N. Díaz Abad og M. Muñoz Pérez), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen og G. Arestis; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 9. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 4, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet det i provinsen Guipúzcoa tillader jagt på ringduen »a contrapasa«.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 16. juni 2005

i sag C-191/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — forurening og gener — rensning af byspildevand — direktiv 91/271/EØF)

(2005/C 193/11)

(Processprog: fransk)

I sag C-191/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 23. april 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: A. Bordes og G. Valero Jordana) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og C. Jurgensen-Mercier), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet (refererende dommer), og dommerne A. La Pergola og A. Ó Caoimh, generaladvokat J. Kokott; justitssekretær R. Grass, den 16. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til 15, stk. 4, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, da den ikke inden seks måneder efter Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers anmodning den 18. december 2000 har meddelt Kommissionen de oplysninger vedrørende de byområder, der er omfattet af fristen pr. 31. december 1998, som skulle have været indsamlet den 31. december 1999 af de kompetente myndigheder eller relevante organer som led i den overvågning af spildevandsudledning og slam, som er fastsat ved artikel 15 i direktiv 91/271/EØF.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 156 af 12.6.2004.

DOMSTOLENS DOM**(Sjette Afdeling)****af 16. juni 2005****i sag C-349/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg ⁽¹⁾****(Traktatbrud — direktiv 2002/77/EF — markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)**

(2005/C 193/12)

(Processprog: fransk)

I sag C-349/04, **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** (befuldmægtigede: E. Gippini Fournier og K. Mojzesowicz) mod **Storhertugdømmet Luxembourg** (befuldmægtiget: S. Schreiner), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne S. von Bahr og J. Malenovský (refererende dommer), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitssekretær: R. Grass, den 16. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 i Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, idet det ikke har fremsendt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber alle de oplysninger, der er nødvendige for bekræftelse af, at direktivets bestemmelser er overholdt.

2. Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 239 af 25.9.2004.

DOMSTOLENS DOM**(Femte Afdeling)****af 9. juni 2005****i sag C-510/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien ⁽¹⁾****(Traktatbrud — direktiv 2002/6/EF — meldeformaliteter for skibe — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)**

(2005/C 193/13)

(Processprog: fransk)

I sag C-510/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 13. december 2004, Kommissionen

for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: K. Simonsson og W. Wils) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtiget: M. Wimmer), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne G. Arestis og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 9. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/6/EF af 18. februar 2002 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til og/eller afgår fra havne i Fællesskabets medlemsstater, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2. Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 5.2.2005.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 20. december 2004 af High Court of Justice (England og Wales), Chancery Division (Patents Court), i sagen Yissum Research and Development Company of the Hebrew University of Jerusalem mod Comptroller-General of Patents

(Sag C-202/05)

(2005/C 193/14)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse afsagt den 20. december 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. maj 2005, har High Court of Justice (England og Wales), Chancery Division (Patents Court) i sagen Yissum Research and Development Company of the Hebrew University of Jerusalem mod Comptroller-General of Patents forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler ⁽¹⁾ (EFT L 182 af 2.7.1992, herefter »forordningen«) forelægges for De Europæiske Fællesskabers Domstol med henblik på en præjudiciel afgørelse:

- 1) Såfremt et grundpatent beskytter en ny medicinsk anvendelse af et terapeutisk stof, spørges, hvad der skal forstås ved udtrykket »produkt« i forordningens artikel 1, litra b), og især, om anvendelsen af det terapeutiske stof har betydning for, hvordan »produkt« defineres ved anvendelsen af forordningen?
- 2) Skal udtrykket »sammensætning af aktive ingredienser i et lægemiddel« i forordningens artikel 1, stk. b), fortolkes således, at de bestanddele, som sammensætningen består af, hver for sig skal have terapeutisk virkning?
- 3) Foreligger der også en »sammensætning af aktive ingredienser i et lægemiddel«, når den ene af bestanddelene i en sammensætning af stoffer, der består af to bestanddele, har terapeutisk virkning for en bestemt indikation, og den anden bestanddel gør det muligt at anvende lægemidlet i en dispenseringsform, der medfører, at lægemidlet får virkning for denne indikation?

⁽¹⁾ EFT L 182 af 2.7.1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. februar 2005 af Bundessozialgericht i sagen Gertraud Hartmann mod Freistaat Bayern

(Sag C-212/05)

(2005/C 193/15)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 10. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. maj 2005, har Bundessozialgericht i

sagen Gertraud Hartmann mod Freistaat Bayern forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Skal en tysk statsborger, som i 1990 flyttede sin bopæl fra Tyskland til Østrig, men opretholdt sit tjenesteforhold som posttjenestemand i Tyskland og siden da har udøvet sin beskæftigelse som grænsearbejder, i perioder mellem januar 1994 og september 1998 også anses for vandrende arbejdstager som omhandlet i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾?

- b) Såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende:

Udgør det en indirekte forskelsbehandling som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68, hvis den under a) nævnte persons ægtefælle, som har bopæl i Østrig og østrigsk statsborgerskab og er ikke-erhvervsaktiv, i den pågældende periode er blevet udelukket fra at modtage tysk børnepasningsydelse, fordi den pågældende hverken havde bopæl eller sædvanligt ophold i Tyskland?

⁽¹⁾ EFT 1968 II, s. 467.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. februar 2005 af Bundessozialgericht i sagen Wendy Geven mod Land Nordrhein-Westfalen

(Sag C-213/05)

(2005/C 193/16)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 10. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. maj 2005, har Bundessozialgericht i sagen Wendy Geven mod Land Nordrhein-Westfalen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er fællesskabsretten (navnlig artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (⁽¹⁾) til hinder for, at Forbundsrepublikken Tyskland udelukker en statsborger fra en anden medlemsstat med bopæl i den pågældende stat, som i Tyskland udøver en beskæftigelse i ubetydeligt omfang (mellem 3 og 14 timer pr. uge), fra at modtage tysk børnepasningsydelse, fordi den pågældende hverken har bopæl eller sædvanligt ophold i Tyskland?

(⁽¹⁾) EFT 1968 II, s. 467.

Sag anlagt den 17. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-216/05)

(2005/C 193/17)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. maj 2005 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved X. Lewis, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6 og 8 i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (⁽¹⁾), som ændret ved Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (⁽²⁾), idet det har betinget den fuldstændige og effektive inddragelse af offentligheden i visse miljøkonsekvensvurderinger af forudgående betaling af deltagelsesgebyr.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den irske planlovgivning bestemmer, at planmyndigheden eller appelnævnet i planlægningssager kan opkræve offentligheden

deltagelsesgebyr for at fremkomme med bemærkninger eller udtale sig i planlægningssager og for at fremkomme med bemærkninger under appel af planlægningssager. Kommissionen har gjort gældende, at opkrævningen af sådanne deltagelsesgebyrer er i strid med direktiv 85/337/EØF, som ændret ved direktiv 97/11/EØF, af følgende grunde:

— der er ingen udtrykkelig bestemmelse i direktivet, der tillader opkrævningen af sådanne gebyrer

— sådanne gebyrer er i strid med direktivets opbygning og formål

— ordlyden af direktivets artikel 6, stk. 2, og artikel 3, åbner ikke mulighed for den frihed i fortolkningen, som Irland søger at give den, og

— Irland har vanskeliggjort udøvelsen af de rettigheder, offentligheden er givet i medfør af direktivets artikel 6, stk. 2.

(⁽¹⁾) EFT L 175 af 5.7.1985 s. 40.

(⁽²⁾) EFT L 73 af 14.3.1997 s. 5.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. marts 2005 af Tribunal Supremo i sagen Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio mod Compañía Española de Petróleos, S.A.

(Sag C-217/05)

(2005/C 193/18)

(Processprog: spansk)

Ved kendelse afsagt den 3. marts 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. maj 2005, har Tribunal Supremo i sagen Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio mod Compañía Española de Petróleos, S.A. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 10-13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 ⁽¹⁾ af 22. juni 1983 om anvendelsen af traktatens artikel 85 (nu artikel 81), stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler, fortolkes således, at de i deres anvendelsesområde omfatter aftaler om eneforhandling af motorbrændstof og andre brændstoffer fremstillet af olie, som betegnes som kommissions- eller agentaftaler, men indeholder nedenstående elementer?

- A) Servicestationsejeren forpligter sig til udelukkende at sælge motorbrændstoffer og andre brændstoffer fremstillet af olie fra leverandøren i overensstemmelse med de af denne fastsatte udsalgspriser, salgs- og driftsbetingelser og salgs- og driftsteknikker.
- B) Servicestationsejeren bærer produkttrisikoen fra det tidspunkt, hvor han modtager dem fra leverandøren i servicestationens oplagringstanke.
- C) Fra tidspunktet for modtagelsen af produkterne bærer servicestationsejeren forpligtelsen til at opbevare dem på de vilkår, der er nødvendige for at undgå tab eller beskadigelse af dem, og er i givet fald ansvarlig over for både leverandøren og tredjemand for ethvert tab, forurening eller blanding, som de måtte blive udsat for, og de skader, der hermed kan forvoldes.
- D) Servicestationsejeren skal betale leverandøren beløbet for de modtagne motorbrændstoffer og andre brændstoffer fremstillet af olie inden for ni (9) dage fra datoen for deres leverance til servicestationen.

⁽¹⁾ EFT L 173 af 30.6.1983, s. 5.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 7. april 2005 af Tribunal Administratif de Lyon i sagen Jean Auroux m.fl. mod Commune de Roanne —
Intervenient: Société d'équipement du département de la Loire**

(Sag C-220/05)

(2005/C 193/19)

(Processprog: fransk)

Lyon i sagen Jean Auroux m.fl. mod Commune de Roanne —
Intervenient: Société d'équipement du département de la Loire,
forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Foreligger der en kontrakt om offentlige arbejder i den forstand, der er omhandlet i artikel 1 i direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 ⁽¹⁾, som ændret, såfremt en ordregivende myndighed overdrager en anden ordregivende myndighed at gennemføre et anlægsarbejde af almen interesse, hvorved denne anden ordregivende myndighed skal overdrage de arbejder til den første myndighed, der er beregnet til at opfylde dennes behov, og hvorved den første myndighed ved kontraktens udløb automatisk bliver ejer af områder og anlæg, som ikke er blevet overdraget til tredjemand?
- 2) Hvis spørgsmål 1) besvares bekræftende, skal man da ved vurderingen af ovennævnte tærskel på 5 mio. ECU fastsat i artikel 6 i samme direktiv, alene tage hensyn til den pris, der betales som modydelse for overdragelsen af anlæggene til den ordregivende myndighed, eller til summen af denne pris og betalte finansierende bidrag, selv om disse kun delvis kan henregnes til udførelsen af disse arbejder, eller endelig, til hele beløbet for arbejderne, idet de arbejder, der ikke er overdraget ved udløbet af kontrakten, automatisk tilhører den ordregivende myndighed og denne fortsætter de igangværende kontrakter og overtager de gældsforpligtelser, der er indgået af den anden ordregivende myndighed?
- 3) Hvis spørgsmål 1 og 2 besvares bekræftende, er den første ordregivende myndighed ved indgåelsen af en sådan kontrakt da fritaget for at anvende de i samme direktiv fastsatte fremgangsmåder for indgåelse af kontrakter med den begrundelse, at denne aftale kun kan indgås med visse juridiske personer, og at disse fremgangsmåder vil blive anvendt af den anden ordregivende myndighed ved indgåelsen af dens bygge- og anlægskontrakter?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/37/EØF af 14.6.1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse af 11. maj 2005 af Supreme Court, Ireland, i sagen Sam McCauley Chemists (Blackpool) Ltd og Mark Sadjia mod Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, og Attorney General

(Sag C-221/05)

(2005/C 193/20)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 11. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. maj 2005, har Supreme Court, Ireland, i sagen Sam McCauley Chemists (Blackpool) Ltd og Mark Sadjia mod Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, og Attorney General forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Følger der af artikel 2 i Rådets direktiv 85/433/EØF ⁽¹⁾ af 16. september 1985 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i farmaci samt om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af etableringsretten i forbindelse med visse former for virksomhed på det farmaceutiske område

- a) én enkelt forpligtelse, som alene består i, at medlemsstaterne skal anerkende de i direktivets artikel 2, stk. 1, nævnte kvalifikationsbeviser, undtagen når der er tale om oprettelse af nye apoteker som defineret i artikel 2, stk. 2, eller
- b) pålægger denne bestemmelse medlemsstaterne en særskilt forpligtelse til at anerkende de i artikel 2, stk. 1, nævnte kvalifikationsbeviser, samtidig med at den overlader det til medlemsstaternes skøn at afgøre, om anerkendelsen også skal omfatte personer med sådanne kvalifikationsbeviser, når der er tale om oprettelse af nye apoteker, der er tilgængelige for offentligheden, som defineret i artikel 2, stk. 2?

⁽¹⁾ EFT L 254 af 24.9.1985, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1. J. van der Weerd, 2. Maatschap van der Bijl og 3. J.W. Schoonhoven mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sag C-222/05)

(2005/C 193/21)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 17. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. maj 2005, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1. J. van der Weerd, 2. Maatschap van der Bijl og 3. J.W. Schoonhoven mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Forpligter fællesskabsretten til prøvelse af egen drift — dvs. prøvelse på grundlag af anbringender, som falder uden for grundlaget for sagen — af anbringender, som støttes på direktiv 85/511/EØF ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Har den forpligtelse, der i henhold til artikel 11, stk. 1, første led, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, andet led, i direktiv 85/511/EØF påhviler medlemsstaterne, til at påse, at laboratorieundersøgelser til påvisning af mund- og klovesyge udføres af et laboratorium, der er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, direkte virkning?
- 3 a) Skal artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF fortolkes således, at den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge er påvist af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, skal være forbundet med retlige følger?
- b) Såfremt spørgsmål 3a besvares bekræftende:

Har artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF til formål at beskytte interesserne hos borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen, kan påberåbe sig en eventuel tilsidesættelse af de forpligtelser, som påhviler medlemsstaternes myndigheder på grundlag af denne bestemmelse?

- c) Såfremt svaret på spørgsmål 3b indebærer, at borgere kan påberåbe sig artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EF:

Hvilke retlige følger skal være forbundet med den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF?

- 4) Skal bilag B til direktiv 85/511/EØF under hensyn til bestemmelserne i dette direktivs artikel 11 og 13 fortolkes således, at anførelsen i bilag B til direktiv 85/511/EØF af »Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.?

- 5) Såfremt det følger af svarene på ovenstående spørgsmål, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge kan påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, eller at bilag B til direktiv 85/511/EØF skal fortolkes således, at anførelsen af »Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.:

Skal direktiv 85/511/EØF da fortolkes således, at det fastsætter, at den nationale forvaltningsmyndighed, der har beføjelse til at træffe beslutning, er bundet af resultatet af en undersøgelse udført af et laboratorium, som er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, eller, såfremt svaret på spørgsmål 3a indebærer, at forvaltningsmyndigheden også kan basere sine foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge på resultater fra et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, af resultaterne fra sidstnævnte laboratorium, eller er bestemmelsen af beføjelsen omfattet af medlemsstatens procesautonomi, og skal den domstol, som hovedsagen er anlagt ved, undersøge, om bestemmelserne herom gælder, uanset om laboratorieundersøgelsen finder sted på grundlag af en fællesskabsretlig eller nationalretlig forpligtelse, eller om anvendelsen af bestemmelserne i den nationale procesret ikke gør gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne særdeles vanskelig eller praktisk umulig?

- 6) Såfremt svaret på spørgsmål 5 indebærer, at nationale myndigheder er bundet af laboratorieresultatet i henhold til direktiv 85/511/EØF:

Er nationale myndigheder da ubetinget bundet af resultatet af en mund- og klovesygeundersøgelse udført af et laboratorium? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes oplyst, hvilken skønsmåling direktiv 85/511/EØF giver disse nationale myndigheder?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen H. de Rooy sr. og H. de Rooy jr. mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sag C-223/05)

(2005/C 193/22)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 17. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. maj 2005, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen H. de Rooy sr. og H. de Rooy jr. mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Forpligter fællesskabsretten til prøvelse af egen drift — dvs. prøvelse på grundlag af anbringender, som falder uden for grundlaget for sagen — af anbringender, som støttes på direktiv 85/511/EØF⁽¹⁾?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Har den forpligtelse, der i henhold til artikel 11, stk. 1, første led, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, andet led, i direktiv 85/511/EØF påhviler medlemsstaterne, til at påse, at laboratorieundersøgelser til påvisning af mund- og klovesyge udføres af et laboratorium, der er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, direkte virkning?

- 3 a) Skal artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF fortolkes således, at den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge er påvist af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, skal være forbundet med retlige følger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/511/EØF af 18.11.1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EFT L 315, s. 11).

b) Såfremt spørgsmål 3a besvares bekræftende:

Har artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF til formål at beskytte interesserne hos borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen, kan påberåbe sig en eventuel tilsidesættelse af de forpligtelser, som påhviler medlemsstaternes myndigheder på grundlag af denne bestemmelse?

c) Såfremt svaret på spørgsmål 3b indebærer, at borgere kan påberåbe sig artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EF:

Hvilke retlige følger skal være forbundet med den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF?

4) Skal bilag B til direktiv 85/511/EØF under hensyn til bestemmelserne i dette direktivs artikel 11 og 13 fortolkes således, at anførelsen i bilag B til direktiv 85/511/EØF af »Centraal Diergeneskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.?

5) Såfremt det følger af svarene på ovenstående spørgsmål, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge kan påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, eller at bilag B til direktiv 85/511/EØF skal fortolkes således, at anførelsen af »Centraal Diergeneskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.:

Skal direktiv 85/511/EØF da fortolkes således, at det fastsætter, at den nationale forvaltningsmyndighed, der har beføjelse til at træffe beslutning, er bundet af resultatet af en undersøgelse udført af et laboratorium, som er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, eller, såfremt svaret på spørgsmål 3a indebærer, at forvaltningsmyndigheden også kan basere sine foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge på resultater fra et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, af resultaterne fra sidstnævnte laboratorium, eller er bestemmelsen af beføjelsen omfattet af medlemsstatens procesautonomi, og skal den domstol, som hovedsagen er anlagt ved, undersøge, om bestemmelserne herom gælder, uanset om laboratorieundersøgelsen finder sted på grundlag af en fællesskabsretlig eller nationalretlig forpligtelse, eller om anvendelsen af bestemmelserne i den nationale procesret ikke gør gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne særdeles vanskelig eller praktisk umulig?

6) Såfremt svaret på spørgsmål 5 indebærer, at nationale myndigheder er bundet af laboratorieresultatet i henhold til direktiv 85/511/EØF:

Er nationale myndigheder da ubetinget bundet af resultatet af en mund- og klovesygeundersøgelse udført af et laboratorium? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes oplyst, hvilken skønsbeføjelse direktiv 85/511/EØF giver disse nationale myndigheder?

(¹) Rådets direktiv 85/511/EØF af 18.11.1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EFT L 315, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1. Maatschap H. og J. van 't Oever, 2. Maatschap F. van 't Oever og W. Fien, 3. B. van 't Oever, 4. Maatschap A. og J. Fien, 5. Maatschap K. Koers og J. Stellingswerf, 6. H. Koers, 7. Maatschap K. og G. Polinder og 8. G. van Wijhe mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sag C-224/05)

(2005/C 193/23)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 17. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. maj 2005, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen 1. Maatschap H. og J. van 't Oever, 2. Maatschap F. van 't Oever og W. Fien, 3. B. van 't Oever, 4. Maatschap A. og J. Fien, 5. Maatschap K. Koers og J. Stellingswerf, 6. H. Koers, 7. Maatschap K. og G. Polinder og 8. G. van Wijhe mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Forpligter fællesskabsretten til prøvelse af egen drift — dvs. prøvelse på grundlag af anbringender, som falder uden for grundlaget for sagen — af anbringender, som støttes på direktiv 85/511/EØF (¹)?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Har den forpligtelse, der i henhold til artikel 11, stk. 1, første led, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, andet led, i direktiv 85/511/EØF påhviler medlemsstaterne, til at påse, at laboratorieundersøgelser til påvisning af mund- og klovesyge udføres af et laboratorium, der er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, direkte virkning?

3 a) Skal artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF fortolkes således, at den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge er påvist af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, skal være forbundet med retlige følger?

b) Såfremt spørgsmål 3a besvares bekræftende:

Har artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF til formål at beskytte interesserne hos borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen, kan påberåbe sig en eventuel tilsidesættelse af de forpligtelser, som påhviler medlemsstaternes myndigheder på grundlag af denne bestemmelse?

c) Såfremt svaret på spørgsmål 3b indebærer, at borgere kan påberåbe sig artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF:

Hvilke retlige følger skal være forbundet med den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF?

4) Skal bilag B til direktiv 85/511/EØF under hensyn til bestemmelserne i dette direktivs artikel 11 og 13 fortolkes således, at anførelsen i bilag B til direktiv 85/511/EØF af »Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.?

5) Såfremt det følger af svarene på ovenstående spørgsmål, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge kan påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, eller at bilag B til direktiv 85/511/EØF skal fortolkes således, at anførelsen af »Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.:

Skal direktiv 85/511/EØF da fortolkes således, at det fastsætter, at den nationale forvaltningsmyndighed, der har beføjelse til at træffe beslutning, er bundet af resultatet af en undersøgelse udført af et laboratorium, som er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, eller, såfremt svaret på spørgsmål 3a indebærer, at forvaltningsmyndigheden også kan basere

sine foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge på resultater fra et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, af resultaterne fra sidstnævnte laboratorium, eller er bestemmelsen af beføjelsen omfattet af medlemsstatens procesautonomi, og skal den domstol, som hovedsagen er anlagt ved, undersøge, om bestemmelserne herom gælder, uanset om laboratorieundersøgelsen finder sted på grundlag af en fællesskabsretlig eller nationalretlig forpligtelse, eller om anvendelsen af bestemmelserne i den nationale procesret ikke gør gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne særdeles vanskelig eller praktisk umulig?

6) Såfremt svaret på spørgsmål 5 indebærer, at nationale myndigheder er bundet af laboratorieresultatet i henhold til direktiv 85/511/EØF:

Er nationale myndigheder da ubetinget bundet af resultatet af en mund- og klovesygeundersøgelse udført af et laboratorium? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes oplyst, hvilken skønsebeføjelse direktiv 85/511/EØF giver disse nationale myndigheder?

(¹) Rådets direktiv 85/511/EØF af 18.11.1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EFT L 315, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen B.J. van Middendorp mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sag C-225/05)

(2005/C 193/24)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 17. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. maj 2005, har College van Beroep voor het bedrijfsleven i sagen B.J. van Middendorp mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Forpligter fællesskabsretten til prøvelse af egen drift — dvs. prøvelse på grundlag af anbringender, som falder uden for grundlaget for sagen — af anbringender, som støttes på direktiv 85/511/EØF (⁽¹⁾)?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Har den forpligtelse, der i henhold til artikel 11, stk. 1, første led, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, andet led, i direktiv 85/511/EØF påhviler medlemsstaterne, til at påse, at laboratorieundersøgelser til påvisning af mund- og klovesyge udføres af et laboratorium, der er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, direkte virkning?

3) a) Skal artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF fortolkes således, at den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge er påvist af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, skal være forbundet med retlige følger?

b) Såfremt spørgsmål 3a besvares bekræftende:

Har artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF til formål at beskytte interesserne hos borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes det oplyst, om borgere, såsom sagsøgerne i hovedsagen, kan påberåbe sig en eventuel tilsidesættelse af de forpligtelser, som påhviler medlemsstaternes myndigheder på grundlag af denne bestemmelse?

c) Såfremt svaret på spørgsmål 3b indebærer, at borgere kan påberåbe sig artikel 11, stk. 1, i direktiv 85/511/EØF:

Hvilke retlige følger skal være forbundet med den omstændighed, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF?

4) Skal bilag B til direktiv 85/511/EØF under hensyn til bestemmelserne i dette direktivs artikel 11 og 13 fortolkes således, at anførelsen i bilag B til direktiv 85/511/EØF af »Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.?

5) Såfremt det følger af svarene på ovenstående spørgsmål, at tilstedeværelsen af mund- og klovesyge kan påvises af et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, eller at bilag B til direktiv 85/511/EØF skal fortolkes således, at anførelsen af »Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad« også kan eller skal omfatte ID-Lelystad B.V.:

Skal direktiv 85/511/EØF da fortolkes således, at det fastsætter, at den nationale forvaltningsmyndighed, der har beføjelse til at træffe beslutning, er bundet af resultatet af en undersøgelse udført af et laboratorium, som er anført i bilag

B til direktiv 85/511/EØF, eller, såfremt svaret på spørgsmål 3a indebærer, at forvaltningsmyndigheden også kan basere sine foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge på resultater fra et laboratorium, som ikke er anført i bilag B til direktiv 85/511/EØF, af resultaterne fra sidstnævnte laboratorium, eller er bestemmelsen af beføjelsen omfattet af medlemsstatens procesautonomi, og skal den domstol, som hovedsagen er anlagt ved, undersøge, om bestemmelserne herom gælder, uanset om laboratorieundersøgelsen finder sted på grundlag af en fællesskabsretlig eller nationalretlig forpligtelse, eller om anvendelsen af bestemmelserne i den nationale procesret ikke gør gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne særdeles vanskelig eller praktisk umulig?

6) Såfremt svaret på spørgsmål 5 indebærer, at nationale myndigheder er bundet af laboratorieresultatet i henhold til direktiv 85/511/EØF:

Er nationale myndigheder da ubetinget bundet af resultatet af en mund- og klovesygeundersøgelse udført af et laboratorium? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, ønskes oplyst, hvilken skønsbeføjelse direktiv 85/511/EØF giver disse nationale myndigheder?

(⁽¹⁾) Rådets direktiv 85/511/EØF af 18.11.1985 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EFT L 315, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. marts 2005 af Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento i sagen Stradasfalti srl mod Agenzia Entrate Ufficio Trento

(Sag C-228/05)

(2005/C 193/25)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 21. marts 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. maj 2005, har Commissione Tributaria di Primo Grado di Trento i sagen Stradasfalti srl mod Agenzia Entrate Ufficio Trento forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 17, stk. 7, 1. pkt., sammenholdt med samme bestemmelses stk. 2, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 nr. 77/388/EØF ⁽¹⁾ om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter fortolkes således:

- a) Er artiklen til hinder for, at en medlemsstats meddelelse af en vedtagelse af en national lovbestemmelse som den omhandlede artikel 19a, litra c) og d), i dekret fra Republikkens præsident nr. 633/72, med senere ændringer, der begrænser retten til at fratrække moms for brug og vedligeholdelse af goder som omhandlet i artikel 17, stk. 2, anses for at udgøre et »forudgående samråd i momsudvalget« på baggrund af momsudvalgets blotte konstatering af meddelelsen?

- b) Er den ligeledes til hinder for, at en foranstaltning, der begrænser retten til at fratrække moms i forbindelse med køb, brug, brug og vedligeholdelse af goder i henhold til litra a), som er indført uden forudgående samråd i momsudvalget, og som er opretholdt ved en lang række uafbrudt gentagne lovændringer i mere end 25 år, betragtes som værende omfattet af dens anvendelsesområde?

- c) Såfremt der svares bekræftende på spørgsmålet under 1b), anmodes Domstolen om at angive, hvilke kriterier af konjunkturmæssige karakter i artikel 17, stk. 7, i sjette direktiv, der kan finde anvendelse ved fastsættelse af bestemmelsens maksimale anvendelsestid. Domstolen anmodes med andre ord om at præcisere, hvorvidt det forhold, at der gentagne gange ikke er taget hensyn til bestemmelsens midlertidige karakter, medfører, at den afgiftspligtige tillægges en fradragsret?

- 2) Såfremt kravene og betingelserne for den i den nævnte artikel 17, stk. 7, omhandlede procedure viser sig at være tilsidesat, ønskes det oplyst, om artikel 17, stk. 2, i direktivet skal fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse eller administrativ praksis's begrænsning af retten til at fratrække moms forbindelse med køb, brug og vedligeholdelse af bestemte køretøjer, såfremt bestemmelsen, som er vedtaget af en medlemsstat efter at sjette direktiv er trådt i kraft (1.1.1979 i Italien), er objektivt begrundet og tidsubegrænset?

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 23. maj 2005 af Korkein hallinto-oikeus i den af Oy Esab anlagte sag

(Sag C-231/05)

(2005/C 193/26)

(Processprog: finsk)

Ved kendelse afsagt den 23. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. maj 2005, har Korkein hallinto-oikeus i den af Oy Esab anlagte sag forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 43 og 56 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, under hensyn til traktatens artikel 58 og Rådets direktiv 90/435/EØF ⁽¹⁾ af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, fortolkes således, at de er til hindring for bestemmelserne i Finlands koncernbidragslov, hvori det er en betingelse for at kunne fradrage koncernbidraget ved beskatningen, at både koncernbidragets giver og dets modtager er indenlandske selskaber?

⁽¹⁾ EFT 1990 L 225, s. 6.

Sag anlagt den 30. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forende Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-236/05)

(2005/C 193/27)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. maj 2005 anlagt sag mod Det Forende Kongerige Storbritannien og Nordirland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Karen Banks, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Det Forende Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19i, første og tredje led, i Rådets forordning (EØF) 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (⁽¹⁾), idet det har indsendt de i bestemmelsen nævnte oplysninger med betydelig forsinkelse.
2. Det Forende Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Bestemmelserne i artikel 19i, i forordning 2847/93 pålægger medlemsstaterne at meddele Kommissionen bestemte oplysninger pr. edb inden for en bestemt dato. Det er af afgørende betydning, at Kommissionen er i besiddelse af disse oplysninger med henblik på at forvalte og udvikle den fælles fiskeripolitik, særligt for så vidt angår bevarelse, forvaltning og udnyttelse af alle levende akvatiske ressourcer.

Det Forende Kongerige meddelte de i artikel 19i krævede oplysninger med betydelig forsinkelse i 1999, 2000, 2001, 2002 og 2003. Fristen for 2004 er ikke blevet overholdt, og der er endnu ikke modtaget oplysninger for 2005. Kommissionen har således anført, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til den nævnte forordning 2847/93.

(⁽¹⁾) EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

Sag anlagt den 30. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-237/05)

(2005/C 193/28)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. maj 2005 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen ved M. Patakia og X. Lewis, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 7, artikel

11, stk. 1 og artikel 15, stk. 2, i direktiv 92/50/EØF (⁽¹⁾), samt i henhold til det almindelige gennemsigtighedsprincip, ved den praksis, som den kompetente myndighed for udfyldning og indsamling af ansøgninger/erklæringer om dyrkning af korn m.v. har fulgt inden for rammerne af det integrerede system for forvaltning og kontrol (IACS) i 2001.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har modtaget en anmeldelse vedrørende indgåelsen — gennem direkte tildeling til PASEGES (⁽²⁾) — af en rammeaftale og aftaler til gennemførelse heraf, som vedrører udførelsen af tjenesteydelser i forbindelse med anvendelsen af det integrerede system for forvaltning og kontrol (IACS) inden for landbrugsområdet i 2001.

I lyset af Domstolens retspraksis finder Kommissionen, at de græske myndigheder skulle have anvendt offentligheds- og procedurereglerne i direktiv 92/50, afsnit III, IV, V og VI.

Kommissionen finder ligeledes, at Den Helleniske Republik dels ikke har godtgjort, at der var grundlag for en undtagelse i henhold til artikel 11, stk. 3, litra b), i direktiv 92/50, dels fejlagtigt har anset de nævnte tjenesteydelser som henhørende under direktivets bilag 1B.

Subsidiært har Kommissionen gjort gældende, at medlemsstaterne heller ikke er fritaget for pligten til at sikre en vis grad af offentlighed for så vidt angår de tjenesteydelser, der henhører under direktivets bilag 1B.

Endelig har Kommissionen anført, at bortset fra den uenighed, som stadig består mellem de græske myndigheder og Kommissionen med hensyn til fortolkningen af de pågældende bestemmelser i direktivet, er dets anvendelse i praksis ikke blevet sikret, i modsætning til, hvad de græske myndigheder hævder.

Kommissionen finder derfor, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 7, artikel 11, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, i direktiv 92/50, samt i henhold til det almindelige gennemsigtighedsprincip.

(⁽¹⁾) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

(⁽²⁾) Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών (De Græske Landbrugssammenslutningers Forbund)

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. juni 2005 af Cour d'appel du Grand-Duché de Luxembourg i sagen Administration de l'Enregistrement et des Domaines mod Eurodental SARL

(Sag C-240/05)

(2005/C 193/29)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 1. juni 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. juni 2005, har Cour d'appel du Grand-Duché de Luxembourg i sagen Administration de l'Enregistrement et des Domaines mod Eurodental SARL forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Er levering af goder — som, når den foretages i en medlemsstats indland, er afgiftsfritaget i medfør af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra e), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, og som ikke giver ret til fradrag for indgående moms i medfør af dette direktivs artikel 17 — omfattet af anvendelsesområdet for henholdsvis artikel 15, nr. 1 og 2, i nævnte direktiv, således som affattet før 1. januar 1993, og af artikel 28c, punkt A, litra a), som fandt anvendelse fra den 1. januar 1993, og som følge heraf ligeledes af anvendelsesområdet for direktivets artikel 17, stk. 3, litra b), der giver ret til fradrag for indgående moms, når leveringen foretages af en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat inden for Fællesskabet, til en virksomhed, der er etableret i en anden medlemsstat, og når betingelserne for anvendelse af henholdsvis direktivets artikel 15, nr. 1 og 2, således som affattet før 1. januar 1993, og artikel 28c, punkt A, litra a), som fandt anvendelse fra 1. januar 1993, er opfyldt?

2) Er levering af tjenesteydelser — som, når den foretages i en medlemsstats indland, er afgiftsfritaget i medfør af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra e), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, og som ikke giver ret til fradrag for indgående moms i medfør af dette direktivs artikel 17 — omfattet af anvendelsesområdet for henholdsvis artikel 15, nr. 3, i nævnte direktiv, således som affattet før 1. januar 1993 (ingen bestemmelse om fritagelse for 1993), og som følge heraf

ligeledes af anvendelsesområdet for direktivets artikel 17, stk. 3, litra b), der giver ret til fradrag for indgående moms, når leveringen foretages af en virksomhed, der er etableret i en medlemsstat inden for Fællesskabet, til en virksomhed, der er etableret i en anden medlemsstat, og når betingelserne for anvendelse af direktivets artikel 15, nr. 3, således som affattet før 1. januar 1993, er opfyldt?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 9. maj 2005 af Conseil d'Etat (Frankrig) i sagen Nicolae Bot mod Préfecture de Val-de-Marne

(Sag C-241/05)

(2005/C 193/30)

(Processprog: fransk)

Ved afgørelse afsagt den 9. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. juni 2005, har Conseil d'Etat (Frankrig) i sagen Nicolae Bot mod Préfecture de Val-de-Marne forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Hvad skal der forstås ved »datoen for første indrejse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 20, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, herunder om »første indrejse« i området i de stater, der har tiltrådt denne konvention, skal forstås som enhver indrejse, der foretaget efter udløbet af en seks måneders periode, uden at der i denne periode er foretaget anden indrejse i området, og om der i tilfælde, hvor en udlænding foretager flere indrejser i forbindelse med kortvarige ophold, er tale om »første indrejse« ved enhver indrejse, der foretages straks efter udløbet af en seks måneders frist, regnet fra datoen fra den senest kendte »første indrejse«?

Appel iværksat den 6. juni 2005 af Agraz, SA m.fl. til prøvelse af dom afsagt den 17. marts 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-285/03, Agraz, SA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-243/05 P)

(2005/C 193/31)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. juni 2005 iværksat appel af Agraz, SA m.fl. ved advokaterne José Luís da Cruz Vilaça og Dorothee Choussy til prøvelse af dom afsagt den 17. marts 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-285/03, Agraz, SA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans' dom af 17. marts 2005 ophæves i det omfang, Retten fastslog, at der ikke var noget sikkert tab, og frifandt Kommissionen, og det fastslås i stedet:
2. Principalt, at betingelserne for Kommissionens ansvar uden for kontraktforhold er opfyldt i sagen. Kommissionen tilpligtes at betale hvert af de sagsøgende selskaber rest-beløbet af produktionsstøtten (som præciseret i stævningens bilag A.27) med tillæg af renter efter en af Retten fastsat rentesats for perioden fra den 12. juli 2000 (eller subsidiært fra den 13. juli 2000, eller mere subsidiært fra den 16. juli 2000), og indtil betaling sker. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser, herunder sagsøgenes omkostninger.
3. Subsidiært hjemvises sagen til Retten, for at den kan træffe afgørelse om de kompensationsbeløb, der skal betales sagsøgerne — efter på ny at have hørt dem — og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger (herunder sagsøgenes omkostninger) i appelsagen og i sagen ved Retten i Første Instans.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanterne har anfægtet Rettens dom af følgende grunde:

Første anbringende: Retten nåede ud fra et forkert retsgrundlag til det resultat, at det tab, sagsøgerne havde lidt, ikke var sikkert og derfor ikke kunne begrunde deres ret til godtgørelse.

Dette anbringende består af to led.

I det første led gør sagsøgerne gældende, at Retten har tilsidesat EF-Domstolens praksis samt de principper, som er anerkendt i medlemsstaternes nationale retsordener, vedrørende erstatningsansvar uden for kontraktforhold, idet den har anlagt en urigtig fortolkning af begrebet »sikkert tab«, og idet den har forvekslet fastsættelsen af tabets karakter med beregningen af dets størrelse.

I det andet led fremsætter sagsøgerne argumenter, som skal vise, at Retten ved anerkendelsen af sagsøgenes ret til godtgørelse ikke har draget de konsekvenser, der som følge af dens konklusioner vedrørende lovligheden af Kommissionens adfærd på grund af dennes tilsidesættelse af Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager (⁽¹⁾), samt af principperne om omsorgspligt og god forvaltningsskik, skulle være draget.

Andet anbringende: Tilsidesættelse af princippet om kontradiktion sagsøgenes ret til at blive hørt.

Tredje anbringende: Forvrængning af parternes påstande.

Fjerde anbringende: Rettens tilsidesættelse af sin fulde prøvelsesret og sin pligt til at træffe afgørelse. Retsnægtelse, idet Retten har undladt at drage de konsekvenser, der som følge af dens konklusioner skulle være draget vedrørende fastsættelsen af skadens størrelse.

(⁽¹⁾) EFT L 297, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. februar 2005 af Oberster Patent- og Markensenat i sagen Armin Häupl mod Lidl Stiftung & Co. KG.

(Sag C-246/05)

(2005/C 193/32)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 9. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. juni 2005, har Obersten Patent- og Markensenat i sagen Armin Häupl mod Lidl Stiftung & Co. KG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at der med »datoen for registreringsprocedurens afslutning« menes beskyttelsesperiodens begyndelse?
2. Skal artikel 12, stk. 1, i direktiv 89/104 fortolkes således, at der foreligger skellig grund til manglende brug af varemærket, når virkeliggørelsen af den virksomhedsstrategi, varemærkeindehaveren følger, af grunde virksomheden ikke har indflydelse på, bliver forsinket, eller er varemærkeindehaveren forpligtet til at ændre sin virksomhedsstrategi for rettidigt at kunne gøre brug af varemærket?

⁽¹⁾ EFT L 40, s. 1.

Sag anlagt den 15. juni 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-249/05)

(2005/C 193/33)

(Processprog: finsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. juni 2005 anlagt sag mod Republikken Finland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Triantafyllou og I. Koskinen, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Finland ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 21 og 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ af 17. maj 1977 om moms, og i henhold til artikel 28 EF og 49 EF, idet afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Finland, men som foretager afgiftspligtige transaktioner i Finland, og som er etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, der er part i en overenskomst om gensidig bistand, som er indgået med Finland, og hvis anvendelsesområde svarer til anvendelsesområdet for Rådets direktiv 76/308/EØF⁽²⁾ af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, og for Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003⁽³⁾ af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrø-

rende merværdiafgift og ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92, er forpligtet til at udpege en repræsentant over for skattemyndighederne.

2. Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I medfør af artikel 21, stk. 2, i sjette momsdirektiv 77/388/EØF har medlemsstaterne ikke ret til at pålægge en erhvervsdrivende, der ikke er etableret i landet, men i en anden medlemsstat, at udpege en repræsentant over for skattemyndighederne. I et sådant tilfælde er det frivilligt, om en erhvervsdrivende, der ikke er etableret i landet, vil udpege en repræsentant over for skattemyndighederne.

I denne henseende er den finske ordning som følger: a) såfremt en erhvervsdrivende er en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Finland, er det modtageren, der er momspligtig (»omvendt afgiftspligt«); b) såfremt man giver en erhvervsdrivende, der ikke er etableret i Finland, mulighed for at blive registreret som momspligtig i Finland, skal den pågældende obligatorisk udpege en repræsentant over for skattemyndighederne i Finland.

Den finske ordning er for så vidt angår udpegelsen af en repræsentant over for skattemyndighederne ikke i overensstemmelse med fællesskabsretten. Forpligtelsen til at udpege en repræsentant over for skattemyndighederne er i strid med artikel 21, stk. 2, i sjette momsdirektiv.

Den finske ordning kan overlade det til den erhvervsdrivende, der ikke er etableret i Finland, frit at vælge at lade sig registrere som momspligtig i Finland, men Finland kan ikke gøre et sådant valg betinget af, at der er udpeget en repræsentant over for skattemyndighederne, idet dette er i strid med sjette momsdirektiv og i direkte strid med formålet med direktiv 2000/65/EF⁽⁴⁾ samt med principperne om frie varebevægelser og om fri udveksling af tjenesteydelser, der er sikret ved EF-traktaten.

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977 s. 1).

⁽²⁾ EFT L 73 af 19.3.1976 s. 18.

⁽³⁾ EUT L 264 af 15.10.2003 s. 1.

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2000/65/EF af 17.10.2000 om ændring af direktiv 77/388/EØF for så vidt angår bestemmelse af betalingspligten for merværdiafgiften (EFT L 269 af 21.10.2000 s. 44).

Appel iværksat den 20. juni 2005 af Sniace, SA til prøvelse af dom afsagt den 14. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte udvidede afdeling) i sag T-88/01, Sniace SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-260/05 P)

(2005/C 193/34)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. juni 2005 iværksat appel af Sniace SA ved abogado D.J. Baró Fuentes, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 14. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-88/01, Sniace SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 14. april 2005 i sag T-88/01 ophæves.
2. Appellanten gives medhold i de påstande, der er nedlagt i første instans, eller efter omstændighederne bestemmes, at sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer realitetsafgørelsen i sagen.
3. Appellanten gives medhold i begæringen af 16. oktober 2001 om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, samt i den begæring, som blev fremsat af appellanten den 20. april 2001, om, at parterne personligt skal give møde i sagen, at der skal afgives vidneforklaringer, og at den sagkyndige udtalelse fremlægges.
4. Sagsøgte i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellanten har til støtte for påstandene gjort følgende gældende:

1. Retten har begået en retlig fejl, idet den fastslog, at sagen skulle afvises, da appellanten ikke havde anført relevante grunde til, at den anfægtede beslutning kunne skade selskabets legitime interesser ved væsentligt at påvirke dets stilling på markedet. Retten har i denne henseende begået flere fejl-vurderinger af sagens akter, særligt i forbindelse med den

direkte konkurrence mellem cellulosefibre (lyocell, lavere standarder af lyocell og proviskose), som den støttemodtagende virksomhed fremstiller og sælger, og cellulosefibre (viskose), som appellanten fremstiller og sælger. Begge typer fibre konkurrerer om bestemte anvendelser på det samme marked. Retten har heller ikke foretaget en korrekt vurdering af visse af sagens omstændigheder, som i tilstrækkeligt omfang viser, at en række særlige omstændigheder, som identificerer appellanten, forelå (tilstedeværelsen af en lukket kreds af adressater og overkapacitet på markedet for cellulosefibre, etc.) Endelig har Retten ikke foretaget en korrekt vurdering af de forhold, som fremgår af sagen, og som viser, at appellants stilling på markedet er væsentligt påvirket.

2. Retten har begået en retlig fejl ved at afvise sagen, idet appellanten ikke blev anset for at være individuelt berørt, da selskabet havde spillet en begrænset rolle under den administrative procedure. Kommissionen anmodede i denne forbindelse appellanten om at fremkomme med bemærkninger som berørt tredjemand i artikel 88, stk. 2's forstand. Appellanten gjorde effektivt brug af sine procesrettigheder og fremsatte bemærkninger med kritik af den til Lenzing Lyocell ydede støtte. Denne deltagelse havde imidlertid ikke den tilsigtede virkning, da Kommissionen antog, at det ikke var hensigtsmæssigt at videregive visse oplysninger under den administrative procedure.
3. Subsidiært har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af den grundlæggende rettighed om en effektiv retsbeskyttelse. Rettens dom, hvorved den afviste sagen uden at tage stilling til sagens realitet, gør det umuligt at tage til genmæle, og udgør endog en nægtelse af retsbeskyttelse. Dette indebærer et tilbageskridt i Fællesskabets retsinstitutters retspraksis, som har nuanceret kriterierne for berørte tredjemænds søgsmålskompetence i statsstøttesager.
4. Mere subsidiært gør appellanten gældende, at der er sket en tilsidesættelse af fællesskabsretten. Anbringendet omfatter to delanbringender. Dels er der sket en tilsidesættelse af princippet om lighed i processuel henseende, eftersom det ved en sammenlignende vurdering kan sluttes, at Rettens Femte Udvidede Afdeling har behandlet to ensartede situationer forskelligt. Dels er der sket en tilsidesættelse af artikel 64 og 65 i Rettens procesreglement, idet appellants begæring i første instans om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse blev afvist.

RETTE I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 31. maj 2005

i sag T-272/02, *Comune di Napoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* ⁽¹⁾

(Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — anlæg af en metrolinje i Napoli (Italien) — afslutning af et finansielt fællesskabstilskud — annullationssøgsmål — berettiget forventning — billighed — begrundelse)

(2005/C 193/35)

(Processprog: italiensk)

I sag T-272/02, *Comune di Napoli* (Italien), ved advokats M. Merola, C. Tesaro, G. Tarallo og E. Barone, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: L. Flynn og A. Aresu, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning, der fremgår af en skrivelse, som den 11. juni 2002 er sendt til det italienske økonomi- og finansministerium, om afslutning af et finansielt tilskud ydet af den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) (tilskud nr. 850503066) og stilende afslag på en anmodning om berigtigelse af opgørelsen vedrørende et andet finansielt tilskud ydet af EFRU (tilskud nr. 850503067), har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 31. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 261 af 26.10.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 31. maj 2005

i sag T-284/02, *Triantafyllia Dionyssopoulou mod Rådet for Den Europæiske Union* ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — forfremmelse — vedtægtens artikel 45 — sammenligning af fortjenester — hensyntagen til effektivt arbejde i referenceperioden — hensyntagen til alder og anciennitet — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål)

(2005/C 193/36)

(Processprog: fransk)

I sag T-284/02, *Triantafyllia Dionyssopoulou*, forhenværende tjenestemand ved Rådet for Den Europæiske Union, Bruxelles (Belgien), ved advokat J. Martin, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Sims og F. Anton), angående dels en påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse C2 i forfremmelsesåret 2001, dels en påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt som følge af denne afgørelse, har Retten (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og I. Labucka; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 31. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 7. juni 2005****i sag T-375/02, Alessandro Cavallaro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾**

(Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give adgang til den mundtlige prøve som følge af det resultat, der blev opnået ved den skriftlige prøve — den fortrolige karakter af udvælgelseskomitéens arbejde — begrundelse — ligebehandling — faktisk vildfarelse)

(2005/C 193/37)

(Processprog: italiensk)

I sag T-375/02, Alessandro Cavallaro, Rom (Italien), ved advokat C. Forte, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og L. Lozano Palacios, bistået af advokat A. Dal Ferro, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 11. september 2002 om afvisning af den klage, sagsøgeren indgav over den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/6/01 truffede afgørelse af 15. maj 2002 om at tildele ham et utilstrækkeligt antal points for nævnte udvælgelsesprøves skriftlige prøve, og om som følge heraf ikke at give ham adgang til den mundtlige prøve, samt en påstand om annullation af udvælgelsesprøvens efterfølgende faser i den omfang, det er nødvendigt for at genindsætte sagsøgeren i hans rettigheder, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne M.E. Martins Ribeiro og K. Jürimäe; justitssekretær: fuldmægtig M.J. Plingers, den 7. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 22.2.2003

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 31. maj 2005****i sag T-105/03, Triantafyllia Dionyssopoulou mod Rådet for Den Europæiske Union ⁽¹⁾**

(Tjenestemænd — bedømmelsesrapport — annullations-søgsmål — bortfald af den retlige interesse i søgsmålet — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse — erstatningssøgsmål)

(2005/C 193/38)

(Processprog: fransk)

I sag T-105/03, Triantafyllia Dionyssopoulou, forhenværende tjenestemand ved Rådet for Den Europæiske Union, Bruxelles

(Belgien), ved advokat F. Renard, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Sims og F. Anton), angående dels en påstand om annullation af afgørelsen om udfærdigelse af sagsøgerens endelige bedømmelsesrapport for perioden 1999/2001, dels en påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt, har Retten (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne R. García-Valdecasas og I. Labucka; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 31. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse vedrørende annullationspåstanden.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union frifindes for så vidt angår erstatningspåstanden.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.5.2003

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 2. juni 2005****i sag T-177/03, Andreas Strohmann mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾**

(Tjenestemænd — afslag på forfremmelse til lønklasse A4 — sammenligning af fortjenester — begrundelsespligt — supplerende begrundelse — annullations- og erstatningssøgsmål — formaliteten)

(2005/C 193/39)

(Processprog: tysk)

I sag T-177/03, Andreas Strohmann, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved advokat C. Illig, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser, bistået af advokat B. Wägenbaur, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. august 2002 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse A4 i forfremmelsesåret 2002, samt en påstand om tilkendelse af erstatning, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne F. Dehousse og D. Svábý; justitssekretær: fuldmægtig C. Kristensen, den 2. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionens afgørelse af 14. august 2002 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse A4 i forfremmelsesåret 2002 annulleres.

2) Sagen afvises, for så vidt som der er nedlagt påstand tilkendelse af erstatning til sagsøgeren.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 200 af 20.8.2003

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 31. maj 2005

i sag T-294/03, Jean-Louis Gibault mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Almindelig udvælgelsesprøve — ikke-optagelse på reservelisten — manglende begrundelse — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet)

(2005/C 193/40)

(Processprog: fransk)

I sag T-294/03, Jean-Louis Gibault, Wattrelos (Frankrig), ved advokat F. Tuytschaever, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Currall, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/6/01 truffede afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten, har Retten (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne L. Labucka og V. Trstenjak; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 31. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 251 af 18.10.2003

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 7. juni 2005

i sag T-303/03, Lidl Stiftung mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om ordmærket Salvita — det ældre nationale ordmærke SOLEVITA — bevis for brug af det ældre nationale varemærke — indsigelsen forkastet)

(2005/C 193/41)

(Processprog: tysk)

I sag T-303/03, Lidl Stiftung & Co. KG, Neckarsulm (Tyskland), ved advokat P. Gross, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: U. Pfléghar og G. Schneider), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten: REWE-ZENTRAL AG, Köln (Tyskland), først ved advokat M. Kinkeldey, dernæst ved advokaterne M. Kinkeldey og C. Schmitt, angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. juni 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 408/2002-1) vedrørende en indsigelse rejst af indehaveren af det nationale varemærke SOLEVITA mod registrering af EF-ordmærket Salvita, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne F. Dehousse og D. Sváby; justitssekretær: H. Jung, den 7. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 275 af 15.11.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 8. juni 2005

i sag T-315/03, Hans-Peter Wilfer mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(Varemærker — ordmærket ROCKBASS — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 — appelkammerets ex officio-prøvelse af de faktiske omstændigheder — manglende hensyntagen til beviser fremlagt af sagsøgeren — artikel 74, stk. 1 og 2, i forordning nr. 40/94)

(2005/C 193/42)

(Processprog: tysk)

I sag T-315/03, Hans-Peter Wilfer, Markneukirchen (Tyskland), ved Rechtsanwalt A. Kockläuner, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: D. Schennen og G. Schneider), angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. juli 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 266/2002-1) vedrørende registrering af ordmærket ROCKBASS som EF-varemærke, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Lindh og V. Vadalas; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 8. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) afholdte omkostninger.
- 3) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af sagsøgerens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 289 af 29.11.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 7. juni 2005

i sag T-316/03, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ordmærket MunichFinancialServices — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2005/C 193/43)

(Processprog: tysk)

I sag T-316/03, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft AG, München (Tyskland), ved Rechtsanwälte G. Würtenberger og R. Kunze, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: D. Schennen og G. Schneider), angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. juni 2003 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 337/2002-4) vedrørende registrering af ordmærket MunichFinancialServices som EF-varemærke, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne E. Martins Ribeiro og K. Jürimäe; justitssekretær: fuldmægtig C. Kristensen, den 7. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 289 af 29.11.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 31. maj 2005

i sag T-373/05, Solo Italia Srl mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ordmærket PARMITALIA — frist for indgivelse af en klage over Indsigelsesafdelingens afgørelse — artikel 59 i forordning (EF) nr. 40/94 — regel 48 i forordning (EF) nr. 2868/95 — afvisning af realitetsbehandling af klagen)

(2005/C 193/44)

(Processprog: fransk)

I sag T-373/05, Solo Italia Srl, Ossona (Italien), ved advokaterne A. Bensoussan, M.-E. Haas og L. Tellier-Loniewski, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: I. de Medrano Caballero og A. Folliard-Monguiral), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient for Retten var Nuova Sala Srl, Brescia (Italien), ved advokaterne E. Gavuzzi, S. Hassan og C. Pastore, angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. september 2003 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 208/2003-2), der stadfæstede afslaget på registrering af ordmærket PARMITALIA, har Retten (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.D. Cooke, og dommerne I. Labucka og V. Trstenjak; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 31. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 21 af 24.1.2004.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. juni 2005

i sag T-80/04, Jean-Pierre Castets mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — invalidepensionering — kompensation for ikke afholdt ferie — antallet af dage, der er taget hensyn til ved beregningen af kompensationen — grunde, som ikke kan tilskrives tjenestens behov)

(2005/C 193/45)

(Processprog: fransk)

I sag T-80/04, Jean-Pierre Castets, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Saint-Victor-des-Oules (Frankrig), ved avocat G. Crétin, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og V. Joris, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om fastsættelse af størrelsen af kompensationen for den årlig ferie, sagsøgeren ikke havde afholdt på tidspunktet for hans udtræden af tjenesten, for så vidt som beregningen af kompensationen førte til en overførsel af ferie, der var begrænset til tolv dages årlig ferie, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Mengozzi og I. Wiszniewska-Białecka; justitssekretær: H. Jung, den 9. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 17.4.2004.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

den 25. maj 2005

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

i sag T-443/03, Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla Y León SA (Retecal) m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Konkurrence — fusioner — klage over de spanske myndigheders påståede traktatbrud — beslutning om henlæggelse af klagen — afvisning)

(2005/C 193/46)

(Processprog: spansk)

Sag anlagt den 31. december 2004 af SUCCESS-MARKETING Unternehmensberatungsgesellschaft m.b.H. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-506/04)

(2005/C 193/47)

I sag T-443/03, Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla Y León SA (Retecal), Boecillo (Spanien), Euskaltel SA, Zamudio-Vizcaya (Spanien), Telecable de Asturias SA, Oviedo (Spanien), R Cable y Telecomunicaciones Galicia SA, La Corogne (Spanien), Tenaria SA, Cordovilla (Spanien), ved advocat J. Jiménez Laiglesia, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: F. Castillo de la Torre, og med valgt adresse i Luxembourg), støttet af Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: L. Fraguas Gadea), af Sogecable SA, Tres Cantos, Madrid (Spanien), ved advocats S. Martínez Lage og H. Brokelmann, og af Telefónica SA, Madrid, først ved advocats M. Merola og S. Moreno Sánchez, derefter ved advocat M. Merola, angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 21. oktober 2003 om henlæggelse af sagsøgernes klage over de spanske myndigheders påståede overtrædelse af artikel 9, stk. 8, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (berigtiget udgave EFT 1990, L 257, s. 13), i forbindelse med fusionen mellem Vía Digital og Sogecable (sag COMP/M.2845 — Sogecable/Canal Satélite Digital/Vía Digital), har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne F. Dehousse og D. Šváby; justitssekretær: H. Jung, den 25. maj 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

(Det sprog, stævningen er affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. december 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af SUCCESS-MARKETING Unternehmensberatungsgesellschaft m.b.H. ved Rechtsanwälte G. Secklehner og C. Ofner, og med valgt adresse i Luxembourg.

Den anden part i sagen for appelkammeret var CHIPITA INTERNATIONAL S.A. INTERNATIONAL DIVISION, Athen.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1) Sagen afvises.

— Afgørelse truffet den 15. oktober 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 39/2004-2) annulleres.

2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens, Telefónica SA's og Sogecable SA's omkostninger.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det registrerede EF-varemærke, der er begæret erklæret ugyldigt:

Figurmærket PAN SPEZIALITÄTEN for varer i klasse 30 (færdige bageblandinger til brød, kager, rundstykker, croissanter, pizza ...) — EF-varemærke nr. 382 374.

EF-varemærkets indehaver:

CHIPITA INTERNATIONAL S.A. INTERNATIONAL DIVISION.

Begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt, indgivet af:

Sagsøgeren.

Annulationsafdelingens afgørelse:

Afvisning af begæringen om ugyldighedserklæring.

Appelkammerets afgørelse:

Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde:

- Det registrerede varemærke har ikke fornødent særpræg i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94.
- Varemærket er beskrivende og dermed ikke beskyttelsesegnet efter den nævnte forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), for så vidt angår varer, der indeholder korn eller er fremstillet af kornprodukter. I forhold til varer, som ikke indeholder korn eller er fremstillet af kornprodukter, er varemærket vildledende i henhold til forordningens artikel 7, stk. 1, litra g).

Sag anlagt den 28. januar 2005 af Anke Kröppelin mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-54/05)

(2005/C 193/48)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. januar 2005 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Anke Kröppelin, Bruxelles (Belgien), ved avocats Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Etienne Marchal og Jean-Noël Louis, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Rådets afslag på sagsøgerens anmodning om, at Rådet annullerer sin afgørelse om ikke at tildele hende udlandstillæg og de hermed afledte rettigheder.
2. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De af sagsøgeren påberåbte søgsmålsgrunde er identiske med dem, der er påberåbt af samme sagsøger i sag T-408/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 300 af 4.12.2004, s. 50

Sag anlagt den 4. maj 2005 af Franky Callewaert m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-192/05)

(2005/C 193/49)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Franky Callewaert, Roeselare (Belgien), m.fl., ved avocats Georges Vandersanden og Laure Levi.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af den indplacering i lønklasse, der blev tildelt sagsøgerne i afgørelserne om deres ansættelse, for så vidt som indplaceringen er baseret på artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til den nye vedtægt.

- Sagsøgernes karriere genoprettes (herunder anerkendelsen af deres erfaring i den således berigtigede lønklasse, deres ret til forfremmelse og deres pensionsrettigheder), med udgangspunkt i den lønklasse, de burde have været indplaceret i på grundlag af meddelelsen om udvælgelsesprøven, i henhold til hvilken de blev opført på ansættelsesreservelisten, enten i den lønklasse, der er anført i meddelelsen om udvælgelsesprøven, eller i den tilsvarende lønklasse ifølge den nye vedtægts indplacering (og det korrekte løntrin i henhold til de regler, der var gældende før den 1. maj 2004), fra afgørelsen om deres ansættelse.
- Sagsøgerne tilkendes morarenter i henhold til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer i den pågældende periode, forhøjet med to procentpoint, af alle de beløb, der er lig med differencen mellem den aflønning, der svarer til sagsøgernes indplacering i afgørelsen om ansættelse, og den indplacering, de var berettigede til, indtil tidspunktet, hvor afgørelsen om deres korrekte indplacering foreligger.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er identiske med dem, der er påberåbt i sag T-58/05, og ligner dem, der er påberåbt i sagerne T-130/05, T-160/05, T-162/05, T-164/05, T-170/05 og T-183/05.

Sag anlagt den 19. maj 2005 af N.V. Deloitte Business Advisory mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-195/05)

(2005/C 193/50)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af N.V. Deloitte Business Advisory, Bruxelles, ved Dirk Van Heuven, Steve Ronse og Sofie Logie, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) De anfægtede beslutninger annulleres.
- 2) Alle omkostninger betales af sagsøgte.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har som led i et konsortium med andre virksomheder under navnet EUPHET afgivet bud under udbudsproceduren vedrørende »Sanco Evaluation Framework Contract, Lot 1 (Public Health) — tender No SANCO/2004/01/041«, som blev iværksat af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. I stævningen har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning om ikke at udvalge EUPHET samt annullation af beslutningen om at tildele en tredjemand kontrakten, som ikke er tilstillet sagsøgeren, og som denne ikke er bekendt med.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren påberåbt sig, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 94 i forordning nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾ og en tilsidesættelse af artikel 138 samt 147, stk. 3, i forordning nr. 2342/2002 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1605/2002 ⁽²⁾. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af udbudsdokumenterne, den almindelige begrundelsespligt og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sagsøgeren anfører, at den angivne grund til ikke at tildele selskabet kontrakten, nemlig at forslaget om foranstaltninger til at undgå en interessekonflikt er utilstrækkeligt og ikke frembyder tilstrækkelig garanti, helt uretmæssig og i strid med udbudsdokumenterne. Sagsøgeren hævder, at det er tilstrækkeligt, at medkontrahenten med sin underskrivelse af kontraktudkastet forpligter sig til øjeblikkeligt at underrette Kommissionen om en eventuel interessekonflikt og at træffe de nødvendige foranstaltninger til at løse konflikten hurtigst muligt. Sagsøgeren anfører endvidere, at de af selskabet foreslåede foranstaltninger gik videre end de stillede krav.

Endelig anfører sagsøgeren, at selskabet på intet tidspunkt er blevet opfordret til at fremlægge yderligere oplysninger. Dette udgør efter sagsøgerens opfattelse en tilsidesættelse af artikel 146, stk. 3, i forordning nr. 2342/2002, af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, af princippet om en retelig behandling og af princippet om ikke-diskriminering samt en tilsidesættelse af artikel 89, stk. 1, og artikel 99 i forordning nr. 1605/2002.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 9. maj 2005 af Jean-François Vivier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-196/05)**

(2005/C 193/51)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jean-François Vivier, Le Petten (Nederlandene), ved avocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullection af Kommissionens afgørelse om fastsættelse af sagsøgerens indplacering til lønklasse A*6.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren blev af Kommissionen ansat som midlertidigt ansat i en stilling, hvis ansvarsniveau i stillingsopslaget var fastsat med henvisning til lønklasse A7-A4, hvilket ifølge den nye ordning svarer til lønklasse A*8-A*12. Sagsøgerens indplacering ved ansættelsen blev imidlertid fastsat til lønklasse A*6.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af sidstnævnte afgørelse, idet han har anført, at den strider imod artikel 9 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, eftersom sagsøgeren er blevet ansat i en lønklasse, der er lavere end det ansvarsniveau, der er fastsat for stillingen. Sagsøgeren har desuden anført, at artikel 12 i vedtægtens bilag XIII, som Kommissionen har påberåbt for at begrunde sin afgørelse vedrørende indplaceringen, ikke finder anvendelse i hans tilfælde, eftersom han tiltrådte tjenesten efter den 30. april 2004.

Sag anlagt den 9. maj 2005 af Asa Sundholm mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-197/05)**

(2005/C 193/52)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Euro-

pæiske Fællesskaber af Asa Sundholm, Bruxelles, ved avocats Sébastien Orlandi, Xavier Martin Membiela, Albert Coolen og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullection af Kommissionens afgørelse om udfærdigelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2003.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at der åbenbart ikke er sammenhæng mellem bedømmerens points og kommentarer, hvilket er i strid med begrundelsespligten.

Sagsøgeren har desuden anført, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn i det omfang, hvor det foreholdes hende, at hun har anmodet sine overordnede om at præcisere, hvorledes hun skulle udføre sine arbejdsopgaver, uden at disse har godtgjort, at instrukserne herom var fastlagt på forhånd på en sådan måde, at disse ikke behøvede at blive klarlagt.

Sagsøgeren har endelig anført, at der er sket tilsidesættelse af hendes ret til kontradiktion, idet appelbedømmeren har baseret sin afgørelse på nye faktorer, uden at give hende mulighed for at fremføre sit synspunkt.

Sag anlagt den 18. maj 2005 af Laura Gnemmi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-199/05)**

(2005/C 193/53)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Laura Gnemmi, Arona (Italien), ved avocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Bedømmelsen for 2003 annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
2. Subsidiært annulleres sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden 1.1.2003 — 31.12.2003.
3. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har påberåbt de samme søgsmålsgrunde som dem, der allerede er påberåbt i forbindelse med sag T-97/04 ⁽¹⁾, som vedrører hendes karriereudviklingsrapport for perioden 2001-2002.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004, s. 82

- 4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter, sagsøgeren har påberåbt vedrørende det nye system til bedømmelse af tjenestemændene, er identiske med dem, der er påberåbt i sag T-94/04. Sagsøgeren har endvidere anført, at dette nye system forleder til magtfordrejning, idet det tildelte antal points for fortjeneste er betinget af de planlagte forfremmelser. Sagsøgeren har endelig anført, at den omtvistede rapport er behæftet med åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 18. maj 2005 af José María Perez Santander mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-201/05)

(2005/C 193/55)

(Processprog: fransk)

Sag anlagt den 12. maj 2005 af Michael Cwik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-200/05)

(2005/C 193/54)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Michael Cwik, Tervuren (Belgien), ved avocat Nicolas Lhoëst, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Annulation af afgørelsen af 25. juni 2004 fra generaldirektøren for GD ECFIN, hvorved sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. januar 2003 til den 31. december 2003 stadfæstes uden ændringer.
- 2) Om fornødent: Annulation af Kommissionens afgørelse af 24. januar 2005 om afvisning af sagsøgerens klage (R/970/04).
- 3) Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerne en symbolsk godtgørelse på 1 EUR.

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. maj 2005 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af José María Perez Santander, Ixelles (Belgien), ved avocats Georges Vandersanden og Laure Levi.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulation af den indplacering i lønklasse, der blev tildelt sagsøgeren i afgørelsen om hans ansættelse, for så vidt som indplaceringen er baseret på artikel 12, stk. 3, i bilag XIII til den nye vedtægt.
- Følgelig genoprettes sagsøgerens karriere (herunder anerkendelsen af hans erfaring i den således berigtigede lønklasse, hans ret til forfremmelse og hans pensionsrettigheder), med udgangspunkt i den lønklasse, han burde have været indplaceret i på grundlag af meddelelsen om udvælgelsesprøven, i henhold til hvilken han blev opført på ansættelsesreservelisten, enten i den lønklasse, der er anført i meddelelsen om udvælgelsesprøven, eller i den tilsvarende lønklasse ifølge den nye vedtægts indplacering (og det korrekte løntrin i henhold til de regler, der var gældende før den 1. maj 2004), fra afgørelsen om hans ansættelse.

- Sagsøgeren tilkendes morarenter i henhold til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer i den pågældende periode, forhøjet med to procentpoint, af alle de beløb, der er lig med differencen mellem den aflønning, der svarer til sagsøgerens indplacering i afgørelsen om ansættelse og den indplacering, han var berettiget til, indtil tidspunktet, hvor afgørelsen om hans korrekte indplacering i lønklasse foreligger.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er identiske med dem, der er påberåbt i forbindelse med sag T-58/05, Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005, s. 38.

Sag anlagt den 18. maj 2005 af Caroline Ogou mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-202/05)

(2005/C 193/56)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Caroline Ogou, Abidjan (Elfenbenskysten), ved avocat Marc-Albert Lucas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulatio af meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM/PB/04 af 6. april 2004 og af vejledningen vedrørende proceduren for elektroniske tilmelding, hvortil meddelelsen henviser, eller i hvert fald af meddelelsens punkt IX.
- Det fastslås, at den hindring, der forelå for sagsøgerens ansøgning som følge af, at det den 12. maj 2004 ikke var muligt for sagsøgeren at få adgang til den elektroniske tilmeldingsformular ved at følge den procedure, der var fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, er ulovlig

- Annulatio af den af »Task Force Intern Udvalgelsesprøve« truffne afgørelse, som blev meddelt sagsøgeren ved e-mail af 12. maj 2004, om afvisning af den ansøgning, sagsøgeren samme dag havde fremsendt til denne på anden vis.
- Annulatio af de retsakter, der efterfulgte udvælgelsesproceduren, herunder bl.a.:
 - den liste over ansøgere, som opfylder de i vedtægtens artikel 28, punkt a), b) og c), fastsatte betingelser, der var opstillet af ansættelsesmyndigheden og fremsendt til udvælgelseskomitéen sammen med ansøgernes akter.
 - listen over ansøgere, der opfylder betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og som blev udfærdiget af udvælgelseskomitéen.
 - listen over egnede ansøgere, der blev opstillet af udvælgelseskomitéen ved afslutningen af dennes arbejde, og
 - de afgørelser om ansættelse, der er blevet eller vil blive truffet af ansættelsesmyndigheden på baggrund heraf.
- Om fornødent: Annulatio af afgørelsen af 3. februar 2005 fra generaldirektøren for Personale og Administration om afvisning af sagsøgerens klage af 12. august 2004 over de førnævnte anfægtede retsakter.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det var umuligt for sagsøgeren, som er lokalt ansat ved Kommissionen, elektronisk at tilmelde sig den interne udvælgelsesprøve KOM/PB/04 med henblik på overgang fra kategori C til kategori B, eftersom Kommissionen havde konfigureret det elektroniske tilmeldingssystem således, at der blev lagt hindringer i vejen for ansøgninger fra lokalt ansatte.

Sagsøgeren har anført, at punkt III.1 i meddelelsen om udvælgelsesprøven, som fastsætter, at tjenestemænd og midlertidigt ansatte kan deltage, og således udelukker lokalt ansatte, er i strid med vedtægtens artikel 4, 27 og 29, stk. 1, litra b), samt med ligebehandlingsprincippet. Den hindring, der blev lagt i vejen for hendes »on line« tilmelding, er følgelig ulovlig. Sagsøgeren har herved anført, at de lokalt ansatte, der gør tjeneste ved institutionen som følge af et offentligretligt arbejdsforhold, hører til det interne eller vedtægtsmæssige personale og principielt har ret til at deltage i interne udvælgelsesprøver, at de bliver tildelt arbejdsopgaver, som svarer til tjenestemændenes eller de midlertidigt ansattes, og at deres udelukkelse fra de interne udvælgelsesprøver derfor hverken er berettiget af hensyn til de krav, der stilles i forbindelse med de stillinger, der skal besættes, eller i overensstemmelse med tjenestens interesse.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at punkt IX i meddelelsen om udvælgelsesprøven samt punkt 2 i vejledningen til ansøgerne er i strid med artikel 2, 4 og 5 i vedtægtens bilag III, idet de fastsætter en obligatorisk procedure for elektronisk tilmelding, som er egnet til at lægge hindringer i vejen for hendes ansøgning.

Sag anlagt den 23. maj 2005 af Giorgio Lebedef m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-204/05)

(2005/C 193/57)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Giorgio Lebedef, Luxembourg, Armand Imbert, Bruxelles, Jean-Marie Rousseau, Bruxelles, og Maria Rosario Domenech Cobo, Bruxelles, ved advokats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Annulation af det udtrykkelige afslag af 12. juli 2004 på ansøgning D/393/04, hvorved sagsøgerne anmodede om, at den kompetente tjenestegren forsynede dem med det styresystem og alt den software, der er nødvendig for, at de kan anvende deres personlige computere på deres modersmål, subsidiært på et andet af Den Europæiske Unions officielle sprog efter deres valg.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne, som alle er tjenestemænd ved Kommissionen, indgav en ansøgning til deres overordnede, hvori de anmodede om, at blive forsynet med det styresystem og alt den software, der er nødvendig for, at de kan anvende deres personlige computere på deres modersmål, subsidiært på et andet af Den Europæiske Unions officielle sprog efter deres valg. Ansøgningen samt sagsøgerenes klager blev afvist, og sagsøgerne har derfor anlagt nærværende søgsmål. Sagsøgerne har anført, at

den praksis, som består i at installere computerens konfiguration på engelsk, skønt den anvendte software findes på flere sprog, tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling, da en fuldstændig beherskelse af computeren nødvendiggør et ikke mindre fuldstændigt kendskab til det engelske sprog, der overstiger det niveau, som med rimelighed kan forventes af en EU-tjenestemand, der ikke har engelsk som modersmål.

Sagsøgerne har ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af omsorgspligten, af forbuddet mod usaglig sagsbehandling og af begrundelsespligten, samt at der foreligger magtfordrejning.

Sag anlagt den 17. maj 2005 af European Dynamics SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-205/05)

(2005/C 193/58)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af European Dynamics SA, Athen (Grækenland), ved lawyer N. Korogiannakis.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annulation for det første af Kommissionens beslutning, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 3. marts 2005, om at pålægge denne at tilbagebetale et beløb på 59 485 EUR vedrørende »eBO«-projektet, for det andet af Kommissionens beslutning, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 12. november 2004, om at godtgøre et beløb for arbejdskraft på ikke over 85 971 EUR, og for det tredje af Kommissionens beslutning, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 16. maj 2003, om at opsiges kontrakten EDC-53007 eBO/27873 »eContent exposure and business opportunities«.

2. Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens retlige og andre omkostninger samt udgifter afholdt med henblik på sagens behandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har tildelt sagsøgeren en kontrakt vedrørende projektet »eContent exposure and business opportunities« (eEBO). Sagsøgeren gav noget af arbejdet i forbindelse med denne kontrakt i underentreprise, selv om underentreprise ikke var tilladt. Kommissionen foretog herefter en teknisk undersøgelse og krævede en afklaring af visse spørgsmål om det personale, sagsøgeren anvendte. Efter undersøgelsen vedtog Kommissionen den i sagen omtvistede beslutning.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen begik et åbenbart fejlskøn ved ikke at tage hensyn til, at eEBO-projektet var afhængigt af et andet e-content-projekt, nemlig PICK, og at medkontrahenten på PICK-projektet ikke opfyldte sine forpligtelser. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen begik en fejl ved helt at bringe projektet til ophør.

Endelig anfører sagsøgeren, at Kommissionen tilsidesatte principperne om god forvaltning og gennemsigtighed og ikke sørgede for at bringe visse interessekonflikter af vejen. Efter sagsøgerens opfattelse burde Kommissionen have truffet foranstaltninger, men forsømte det, efter at sagsøgeren havde angivet, at det efter dennes opfattelse var de personlige forhold mellem visse ansatte i Kommissionen og to eksperter, til hvem sagsøgeren havde givet noget af arbejdet i underentreprise, som var grunden til, at projektet mislykkedes.

**Sag anlagt den 27. maj 2005 af Jean-Marc Colombani mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-206/05)

(2005/C 193/59)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jean-Marc Colombani, Bruxelles, ved avocats Stéphane Rodrigues og Alice Jaume.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 7. marts 2005 og af de foranstaltninger, der følger heraf vedrørende sagsøgerens aflønning.
- Retten træffer afgørelse om enhver foranstaltning, der er påkrævet for at beskytte sagsøgerens rettigheder og inte-

resser, navnlig for så vidt angår det eksistensminimum, han skal have tildelt i form af løn.

- Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning på 10 002 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, havde tjenestefrihed af personlige årsager indtil den 31. august 2004. Han anmodede om genindtræden ved tjenestefrihedens udløb og blev ved afgørelse af 28. september 2004 genindsat i GD RELEX. Imidlertid præciserede sidstnævnte afgørelse ikke noget specifikt tjenestested, idet det i afgørelsen alene blev angivet, at han efterfølgende ville få meddelelse om det nøjagtige tjenestested.

Ved skrivelse af 7. marts 2005 meddelte administrationen sagsøgeren, at han siden den 5. oktober 2004 ubeføjet var udeblevet fra tjenesten og at der ville blive truffet passende foranstaltninger i forhold til ham. Han modtog ikke sin løn for april måned og på hans lønseddel var anført, at han skyldte Kommissionen et beløb svarende til den løn, han havde oppebåret siden oktober 2004.

Sagsøgeren har med søgsmålet anfægtet skrivelsen af 7. marts 2005 samt de foranstaltninger, der følger heraf. Han har anført, at hans ret til kontradiktion er tilsidesat derved, at han ikke har været i stand til at gøre sine interesser gældende forud for vedtagelsen af de anfægtede afgørelser. Han har ligeledes anført, at begrundelsespligten er tilsidesat samt at der er anlagt åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren har nærmere bestemt påstået, at han aldrig er blevet oplyst om sin placering i enheden RELAX/C.1. Han har ligeledes bestridt påstanden om, at han ikke har antaget stillingstilbud.

Sagsøgeren har dernæst anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 40, som ifølge sagsøgeren gjorde det muligt for ham at afslå et første stillingstilbud. Han har ligeledes anført, at vedtægtens artikel 60 er tilsidesat derved, at hans angivelige udeblivelse ikke er behørigt konstateret og først og fremmest ikke er fradraget i hans årlige ferie. Sagsøgeren har ligeledes anført, at vedtægtens bilag VIII og IX, som sikrer ham udbetaling af et eksistensminimum, er tilsidesat. Endelig har sagsøgeren anført, at principperne om god forvaltningsskik og omsorgspligt er tilsidesat.

Sagsøgeren har foruden påstanden om annullation af de anfægtede retsakter ligeledes nedlagt påstand om tilkendelse af en erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, han angiveligt har lidt.

Sag anlagt den 25. maj 2005 af Gudrun Schulze mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-207/05)**

(2005/C 193/60)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Gudrun Schulze, Bruxelles, ved avocats Stéphane Rodrigues og Alice Jaume.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Annulation af ansættelsesmyndighedens afslag på sagsøgerens klage samt af den af ansættelsesmyndigheden den 11. oktober 2004 truffene afgørelse om udnævnelse, fordi sagsøgerens lønklasse herved fastsættes i henhold til artikel 12, stk. 3, i vedtægtens bilag XIII og sagsøgerens løntrin i henhold til den nugældende artikel 32 i vedtægten.
- 2) Retten oplyser ansættelsesmyndigheden om de retsvirkninger, der følger af annullationen af de anfægtede afgørelser, og navnlig af sagsøgerens omplacering til lønklasse A*10, løntrin 4, og dette med tilbagevirkende kraft fra den 16. juni 2004, som er ikrafttrædelsestidspunktet for afgørelsen om udnævnelse af 11. oktober 2004.
- 3) Subsidiært tilpligtes Kommissionen at erstatte det tab, sagsøgeren har lidt som følge af ikke at være blevet indplaceret i lønklasse A*10, løntrin 4, fra den 16. juni 2004, som er ikrafttrædelsestidspunktet for afgørelsen om udnævnelse af 11. oktober 2004.
- 4) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren arbejdede fra marts 2000 til december 2003 som midlertidigt ansat i Kommissionen. Hun var først indplaceret i lønklasse A4 og dernæst, fra januar 2001, i lønklasse A6. Fra 1. januar 2004 til 30. april 2004 var sagsøgeren hjælpeansat og indplaceret i gruppe AI 04.

Sagsøgeren bestod den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/3/02 med henblik på ansættelse af fuldmægtige i lønklasse A7/A6 på området for »forskning«, og blev udnævnt til tjenestemand ved den anfægtede afgørelse af 11. oktober 2004. Hun blev ansat i den stilling, hun tidligere havde besat som midlertidig ansat eller hjælpeansat. I henhold til artikel 12 i vedtægtens bilag XIII blev sagsøgeren ved ansættelsen indplaceret i den nye lønklasse A*6, som er lavere end de tidligere lønklasser A7/A6, der svarer til lønklasserne A*8/A*10 under den nye ordning.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at artikel 12 i vedtægtens bilag XIII ikke finder anvendelse i hendes tilfælde. Ifølge sagsøgeren gælder denne artikel kun for tjenestemænd, der er opført på en liste over egnede ansøgere. De beståede ansøgere, der er opført på en ansættelsesreserveliste, kan ikke anses for at være tjenestemænd.

Subsidiært har sagsøgeren anført, at samme artikel er ulovlig, idet den ifølge sagsøgeren er i strid med princippet om ligebehandling af beståede ansøgere fra udvælgelsesprøver offentliggjort før den 1. maj 2005, samt tilsidesætter vedtægtens artikel 5, stk. 5. Sagsøgeren har ligeledes anført, at hendes udnævnelse til lønklasse A*6 er en indirekte forskelsbehandling på grund af alder i forhold til de fuldmægtige, der er udnævnt i denne lønklasse, idet hendes lange karriere herved ikke anerkendes. Desuden er sagsøgeren af den opfattelse, at princippet om ligebehandling af tjenestemænd, der udfører samme arbejde, ligeledes er tilsidesat som følge af, at hun besidder den samme erfaring og udfører det samme arbejde som andre tjenestemænd, som imidlertid er indplaceret i højere lønklasser og oppebærer en højere løn.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 31, af princippet om den berettigede forventning, af retssikkerhedsprincippet, af princippet om god forvaltningsskik, samt af omsorgspligten. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse ligeledes tilsidesætter hendes berettigede forventning om at få en anciennitetsforbedring i henhold til vedtægtens artikel 32, i den udformning, der var gældende før den 1. maj 2004.

Sagsøgeren har endelig nedlagt påstand om tilkendelse af en erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, hun har lidt som følge af sin udnævnelse i en lavere lønklasse.

Sag anlagt den 30. maj 2005 af Michael Brown mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-208/05)**

(2005/C 193/61)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Michael Brown, Overijse (Belgien), ved avocat Lucas Vogel.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annulatio af den af ansættelsesmyndigheden truffe afgørelse af 10. februar 2005 (meddelt ved skrivelse af 14. februar 2005, som blev modtaget den 25. februar 2005), hvorved den klage, sagsøgeren indgav den 16. september 2004 mod den af formanden for udvælgelseskomiteén for udvælgelsesprøve KOM/PB/04 truffe afgørelse af 22. juni 2004 om ikke at give sagsøgeren adgang til nævnte udvælgelsesprøve, blev afvist.
2. Om fornødent: ligeledes annullation af den af formanden for udvælgelseskomiteén for udvælgelsesprøve KOM/PB/04 truffe afgørelse af 22. juni 2004, samt af stadfæstelsen heraf af 19. juli 2004.
3. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøgningen fra sagsøgeren, som er hjælpeansat ved Kommissionen, til den interne udvælgelsesprøve med henblik på overgang til kategori KOM/PB/04 blev afvist med den begrundelse, at han ikke var midlertidigt ansat eller tjenestemand ved udløbet af fristen for indgivelse af ansøgningerne.

Sagsøgeren har anført to anbringender, hvorved det gøres gældende:

- dels at vedtægtens artikel 27, og 29, stk. 1, er tilsidesat, samt at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet de anfægtede afgørelser samt meddelelsen om udvælgelsesprøven har til formål at udelukke ansøgere, som vil kunne godtgøre at have særlige kvalifikationer og en betydelig erhvervs erfaring inden for Kommissionen, til fordel for ansøgere, der eventuelt er mindre kompetente og som har mindre faktisk anciennitet ved Kommissionens tjenestegrene.
- dels at princippet om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat, idet de ansatte, der er omfattet af vedtægten og hvis karriere for størstedelens vedkommende er foregået i henhold til bestemmelserne om hjælpeansatte, kan få adgang til udvælgelsesprøven med den eneste begrundelse, at de er midlertidigt ansatte ved udløbet af fristen for indgivelsen af ansøgninger, mens sagsøgeren, som i lang tid var midlertidigt ansat, blev udelukket alene af den grund, at han på dette tidspunkt var hjælpeansat.

Sag anlagt den 30. maj 2005 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-212/05)

(2005/C 193/62)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Euro-

pæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved Avvocato dello Stato Antonio Cingolo.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) annullation af de anfægtede skrivelser [21 marts 2005 n. 02772 [POR Campania Ob. 1 2000-2006 (n. CCI 1999 IT 16 1 PO 007)], af 13. maj 2005 nr. 04534 [Docup Ob. 2 Regione Lombardia 2000-2006 (n. CCI 2000 IT 16 2 DO 014)] og 13. maj 2005 nr. 04537 [Docup Ob. 2 Regione Lombardia 2000-2006 (n. CCI 2000 IT 16 2 DO 014)]], samt af samtlige i forbindelse hermed stående og forudsatte retsakter;
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som de, der påberåbes i sag T-345/04, Den Italienske Republik mod Kommissionen (¹).

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004, s. 55.

Sag anlagt den 26. maj 2005 af Jean-Luc Delplancke og Matteo Governatori mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-213/05)

(2005/C 193/63)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jean-Luc Delplancke, Braine-le-Comte (Belgien), og Matteo Governatori, Saint-Josse-ten-Node (Belgien), ved avocats Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annulatio af afgørelserne om at udnævne sagsøgerne til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, for så vidt som sagsøgernes indplacering ved ansættelsen herved fastsættes i henhold til artikel 12 i vedtægtens bilag XII.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De påberåbte søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er identiske med dem, der er påberåbt i sagerne T-130/05, T-160/05, T-162/05, T-170/05 og T-183/05, og ligner dem, der er påberåbt i sagerne T-58/05, T-164/05, T-192/05 og T-201/05.

Sag anlagt den 10. juni 2005 af Huvis Corporation mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-221/05)

(2005/C 193/64)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. juni 2005 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Huvis Corporation, Seoul (Republikken Korea) ved lawyers J.F. Bellis, F. Di Gianni og R. Antonini.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 428/2005 af 10. marts 2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Saudi-Arabien, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2852/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Republikken Korea og om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af sådanne varer med oprindelse i Taiwan annulleres, for så vidt som den indfører en endelig antidumpingtold på import fra Korea af de omhandlede varer, der er fremstillet af Huvis Corporation, og om nødvendigt fastslås det, at bestemmelserne i grundforordningen, der blev lagt til grund for de urigtige afgørelser i den anfægtede forordning, ikke finder anvendelse.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren er et koreansk selskab, specialiseret i fremstilling af garn af endeløse polyesterfibre, korte syntetiske fibre af poly-

ester og polyethylenterephthalat. Ved Rådets forordning (EF) nr. 428/2005 ⁽¹⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på 5,7 % på import af korte syntetiske fibre af polyester, fremstillet af sagsøgeren og med oprindelse i Korea.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den metode, Rådet har anvendt til beregning af sagsøgerens dumpingmargen, og navnlig til beregning af den af sagsøgeren påkrævede justering for toldgodtgørelse, er i strid med artikel 2.4 i WTO's antidumpingaftale, da den ikke på rimelig vis sammenlignede sagsøgerens eksportpriser med den normale værdi, og da den pålagde sagsøgeren en urimelig bevisbyrde.

Den metode, der blev anvendt til beregning af sagsøgerens justering for toldgodtgørelse var også i strid med principperne om retssikkerhed, berettiget forventning, god forvaltningsskik og forholdsmæssighed, da Rådet, idet det anvendte denne metode, ulovligt udvidede sagsøgerens antidumping margen. Rådet tilsidesatte tillige artikel 11, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen, da det under den pågældende fornyede undersøgelse anvendte en anden metode til beregning af justering for toldgodtgørelse end den, der blev anvendt under den oprindelige undersøgelse. Metoden tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling, da Rådet i andre lignende sager har anvendt mere favorable metoder.

Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at afvisningen af de af sagsøgeren påkrævede kreditomkostninger som led i den fornyede undersøgelse er i strid med artikel 2.4. i WTO's antidumpingaftale, da den ikke indeholdt en rimelig sammenligning af sagsøgerens eksportpriser med den normale værdi, og da Rådets beviser til støtte for justeringerne af kreditomkostningerne udgør en urimelig bevisbyrde for sagsøgeren.

Afvisningen af de af sagsøgeren påkrævede kreditomkostninger er endvidere i strid med princippet om god forvaltningsskik, da fastsættelsen heraf lagde til grund, at sagsøgeren ikke havde forelagt skriftlige beviser for selskabets krav, mens sagsøgerens betalingsbetingelser var fastsat på grundlag af almindelig gældende forretningsskik i Republikken Korea.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 428/2005 af 10.3.2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Saudi-Arabien, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2852/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Republikken Korea og om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af sådanne varer med oprindelse i Taiwan (EFT L 71, s. 1).

III

(Oplysninger)

(2005/C 193/65)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 182 af 23.7.2005

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 171 af 9.7.2005

EUT C 155 af 25.6.2005

EUT C 143 af 11.6.2005

EUT C 132 af 28.5.2005

EUT C 115 af 14.5.2005

EUT C 106 af 30.4.2005

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
